

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 12.5.2014
COM(2014) 258 final

2014/0136 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o spotřebičích plyných paliv

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2014) 150 final}

{SWD(2014) 151 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Obecné souvislosti, odůvodnění a cíle tohoto návrhu

Směrnice 2009/142/ES o spotřebičích plyných paliv¹ je kodifikací směrnice 90/396/EHS², která byla přijata dne 29. června 1990 a je použitelná od 1. ledna 1992.

Směrnice 2009/142/ES je příkladem harmonizačního právního předpisu Unie, který zajišťuje volný pohyb spotřebičů plyných paliv. Výrazně přispěla k dokončení a fungování jednotného trhu, pokud jde o spotřebiče plyných paliv. Harmonizuje podmínky pro uvádění spotřebičů plyných paliv spadajících do oblasti její působnosti na trh a/nebo do provozu, pokud jde o bezpečnostní rizika, jež vyplývají z používání plyných paliv, a aspekty racionálního využití energie.

Směrnice 2009/142/ES stanoví základní požadavky, které spotřebiče plyných paliv musí splňovat, mají-li být dodány na trh EU.

Směrnice 2009/142/ES je založena na článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“) a je jednou z prvních harmonizačních směrnic vycházejících ze zásad „nového přístupu“, podle kterého výrobci musí zajistit, aby jejich výrobků vyhověly závazným požadavkům na výkonnost a bezpečnost stanoveným právním nástrojem, aniž by se však ukládala konkrétní technická řešení nebo technické specifikace.

Tento návrh má nahradit směrnicí 2009/142/ES o spotřebičích plyných paliv nařízením, a to v souladu s cíli zjednodušení stanovenými Komisí.

Zkušenosti z provádění směrnice 2009/142/ES ukázaly, že některá z jejích ustanovení je nutno aktualizovat a upřesnit, aniž by se měnila oblast její působnosti. Tato ustanovení se týkají hlavně některých specifických odvětvových definic, obsahu a formy oznámení členských států o podmínkách pro dodávky plyných paliv na jejich území, souvislostí s jinými harmonizačními právními předpisy Unie, které se (kvůli jiným aspektům) týkají plyných spotřebičů, a některých základních požadavků, které mají být doplněny, aby se snížila potřeba jejich výkladu.

Navrhované nařízení nemění stávající oblast působnosti směrnice 2009/142/ES, upravuje však některá její ustanovení s cílem upřesnit a aktualizovat jejich obsah. Navrhované nařízení je rovněž uvedeno do souladu s ustanoveními rozhodnutí č. 768/2008/ES, které stanoví společný rámec pro uvádění výrobků na trh (rozhodnutí o novém právním rámci).

Navrhované nařízení též vyjasňuje souvislost mezi jeho ustanoveními a jinými konkrétnějšími harmonizačními právními předpisy EU. Dále vyjasňuje, že základní požadavek na racionální využití energie uvedený v bodě 3.5 přílohy I tohoto nařízení se nebude vztahovat na aspekt energetické účinnosti u spotřebičů plyných paliv spadajících do působnosti prováděcího opatření směrnice 2009/125/ES o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie³. Prováděcími opatřeními ke směrnici 2009/125/ES jsou k dnešnímu dni směrnice 92/42/EHS o požadavcích na účinnost nových teplovodních kotlů na kapalná nebo plyná paliva⁴, nařízení Komise (EU) č. 813/2013, kterým se provádí směrnice 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign ohřívačů pro vytápění vnitřních

¹ Úř. věst. L 330, 16.12.2009, s. 10.

² Úř. věst. L 196, 26.7.1990, s. 15.

³ Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁴ Úř. věst. L 167, 22.6.1992, s. 17.

prostorů a kombinovaných ohřivačů⁵, nařízení Komise (EU) č. 814/2013, kterým se provádí směrnice 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign ohřivačů vody a zásobníků teplé vody⁶ a nařízení Komise (EU) č. 932/2012, kterým se provádí směrnice 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign bubnových sušiček pro domácnost⁷. Požadavek na racionální využití energie podle tohoto nařízení se nepoužije pro spotřebiče plyných paliv, na které se budou vztahovat budoucí prováděcí opatření týkající se ekodesignu podle směrnice 2009/125/ES. V případě neexistence prováděcích opatření týkajících se ekodesignu se požadavek racionálního využití i nadále použije. Nebude to však mít vliv na povinnost členských států přijímat vnitrostátní opatření v souvislosti s podporou využívání energie z obnovitelných zdrojů a s energetickou účinností budov v souladu se směrnicí 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů⁸, směrnicí 2010/31/EU o energetické náročnosti budov⁹ a směrnicí 2012/27/EU o energetické účinnosti¹⁰. Taková opatření, která mohou za určitých okolností omezovat instalaci plynových spotřebičů splňujících požadavek na racionální využití energie podle tohoto nařízení, musí být slučitelná se Smlouvou a musí zohledňovat potřebu zajistit jednotné uplatňování všech hledisek práva Unie.

Návrh má též směrnicí 2009/142/ES uvést do souladu s „balíčkem týkajícím se zboží“, který byl přijat v roce 2008, a zejména s rozhodnutím o novém právním rámci.

Rozhodnutí o novém právním rámci stanoví společný rámec pro harmonizační právní předpisy EU týkající se výrobků. Základem tohoto rámce jsou ustanovení, jež jsou běžně používána v právních předpisech EU týkajících se výrobků (např. definice, povinnosti hospodářských subjektů, pravidla týkající se oznámených subjektů, ochranné mechanismy apod.). Tato společná ustanovení byla posílena, aby právní předpisy mohly být v praxi prováděny a prosazovány efektivněji. Byly zavedeny nové prvky, mezi něž například patří povinnosti dovozců, které jsou důležité pro zlepšování bezpečnosti výrobků na trhu.

Komise již v balíčku prováděcích opatření, který byl přijat dne 21. listopadu 2011, navrhla, aby bylo devět směrnic uvedeno do souladu s rozhodnutím o novém právním rámci.

Aby byla v Unii zajištěna konzistence harmonizačních právních předpisů týkajících se průmyslových výrobků, v souladu s politickým závazkem vyplývajícím z přijetí rozhodnutí o novém právním rámci a v souladu s právním závazkem stanoveným v článku 2 rozhodnutí o novém právním rámci, je nezbytné, aby byl tento návrh v souladu s ustanoveními rozhodnutí o novém právním rámci.

Návrh zohledňuje rovněž nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 o evropské normalizaci¹¹.

Návrh též zohledňuje návrh nařízení, který Komise přijala dne 13. února 2013 a který se týká dozoru nad trhem s výrobky¹², jehož účelem je zavést jediný právní nástroj pro činnosti

⁵ Úř. věst. L 239, 6.9.2013, s. 136

⁶ Úř. věst. L 239, 6.9.2013, s. 162.

⁷ Úř. věst. L 278, 12.10.2012, s. 1

⁸ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁹ Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13.

¹⁰ Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1.

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

¹² Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o dozoru nad trhem s výrobky a o změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 1999/5/ES, 2000/9/ES, 2000/14/ES, 2001/95/ES, 2004/108/ES, 2006/42/ES, 2006/95/ES,

v oblasti dozoru nad trhem s jiným zbožím než s potravinami, spotřebními nebo jinými výrobky a výrobky, na které se vztahují nebo nevztahují harmonizační právní předpisy Unie. Tento návrh spojuje pravidla pro dozor nad trhem obsažená ve směrnici 2001/95/ES o obecné bezpečnosti výrobků¹³, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh¹⁴ a konkrétních odvětvových harmonizačních právních předpisech za účelem zvýšení účinnosti činností v oblasti dozoru nad trhem v Unii. Navrhované nařízení o dozoru nad trhem s výrobky obsahuje rovněž příslušná ustanovení týkající se dozoru nad trhem a ochranné doložky. Ustanovení ve stávajících konkrétních odvětvových harmonizačních předpisech, která se týkají dozoru nad trhem a ochranných doložek, by proto měla být z daných harmonizačních právních předpisů odstraněna. Hlavním cílem navrhovaného nařízení je zásadně zjednodušit rámec pro dozor nad trhem v Unii, aby lépe sloužil svým hlavním uživatelům: orgánům dozoru nad trhem a hospodářským subjektům. Směrnice 2009/142/ES stanoví postup využití ochranné doložky pro plynové spotřebiče. V souladu s rámcem, který má být zaveden navrhovaným opatřením o dozoru nad trhem s výrobky, tento návrh nezahrnuje ustanovení o dozoru nad trhem a postupy využití ochranné doložky, jež jsou stanoveny v rozhodnutí o novém právním rámci. Ve snaze zajistit právní jistotu však odkazuje na navrhované nařízení o dozoru nad trhem s výrobky.

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Tato iniciativa je v souladu s Aktem o jednotném trhu¹⁵, který poukázal na potřebu zajištění důvěry spotřebitelů v kvalitu výrobků na trhu a na důležitost posílení dozoru nad trhem. Je v souladu s energetickou politikou Unie, jelikož nemá vliv na používání a provádění právních předpisů Unie v oblasti energetické účinnosti a obnovitelné energie.

Doplňuje politiku Unie týkající se zásobování energií a energetické účinnosti a je s ní v souladu, jelikož se nepoužije v oblastech, kde platí zvláštní akty Unie.

Podporuje rovněž politiku Komise v oblasti zlepšování právní úpravy a zjednodušování regulačního prostředí.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace se zúčastněnými stranami

Revize směrnice 2009/142/ES byla projednávána s vnitrostátními experty odpovědnými za provádění směrnice, fórem subjektů posuzování shod, skupinou pro správní spolupráci při dohledu nad trhem, jakož i v rámci dvoustranných setkání se sdruženími průmyslového odvětví.

V rámci konzultací se uskutečnila setkání s členskými státy, pracovní skupinou pro plynové spotřebiče (WG-GA), pracovní skupinou pro revizi směrnice o plynových spotřebičích (WG GAD REV) a poradním výborem pro směrnici o plynových spotřebičích (GAD-AC).

2007/23/ES, 2008/57/ES, 2009/48/ES, 2009/105/ES, 2009/142/ES a 2011/65/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, (ES) č. 764/2008 a (ES) č. 765/2008 (COM(2013)075 final).

¹³ Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4.

¹⁴ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

¹⁵ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, KOM(2011)0206 v konečném znění.

V letech 2010–2011 byla provedena následná hodnotící studie, jejímž cílem bylo zhodnotit výsledky provádění směrnice 2009/142/ES¹⁶. Studie posoudila účinnost směrnice 2009/142/ES, její dopad na společnosti a uživatele, možné obchodní překážky omezující volný pohyb spotřebičů, inovace a také posoudila, zda jsou ustanovení směrnice dostačující k tomu, aby spotřebiče plyných paliv a vybavení, které jsou v souladu s ní uváděny na trh a/nebo do provozu, byly navrhovány a vyráběny tak, aby byl jejich provoz bezpečný a nepředstavovaly žádná rizika související s využíváním plyných paliv.

Následná hodnotící studie dospěla k závěru, že směrnice 2009/142/ES funguje dobře a přispívá ke zlepšování bezpečnosti spotřebičů plyných paliv, ale poukázala i na některé oblasti, které by bylo možno zlepšit.

V období od prosince 2011 do března 2012 byla uspořádána veřejná konzultace, jejímž hlavním cílem bylo získat názory a stanoviska orgánů, výrobců, sdružení, normalizačních subjektů, oznámených subjektů, organizací spotřebitelů a občanů v souvislosti různými otázkami, které bylo zapotřebí řešit v rámci přípravy variant pro revizi směrnice 2009/142/ES.

Účast ve veřejné konzultaci byla značná a útvary Komise obdržely 90 odpovědí s příspěvky od veřejných orgánů, sdružení působících v tomto odvětví, oznámených subjektů, normalizačních subjektů, organizací spotřebitelů a od velkých i od malých a středních podniků a spotřebitelů.

Výsledky veřejné konzultace jsou zveřejněny na adrese:

http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/pressure-and-gas/files/gad/publ-cons-summary_en.pdf

Z konzultací na všech souvisejících fórech vyplynulo, že revize se těší široké podpoře.

Panuje jednotný názor, že stávající obecný regulační rámec je zapotřebí uvést do souladu s novým právním rámcem, a tím jej vylepšit. Orgány projekt plně podporují, protože posílí stávající systém alepší spolupráci na úrovni EU. Podniky očekávají, že budou v důsledku přijetí účinnějších opatření namířených proti výrobkům, jež nejsou v souladu s právními předpisy, vytvořeny rovné podmínky a že sjednocení právních předpisů přinese ve výsledku zjednodušení situace. Určité obavy byly vyjádřeny ohledně některých povinností, které však jsou nezbytné pro zefektivnění dozoru nad trhem. Opatření nezpůsobí průmyslovému odvětví žádné významné náklady a přínosy plynoucí z lepšího dozoru nad trhem by přitom měly tyto náklady výrazně převážit.

Sběr a využití výsledků odborných konzultací – posouzení dopadů

Bylo provedeno posouzení dopadů revize směrnice 2009/142/ES. Posouzení dopadů obsáhle rozebírá různé možnosti revize jednotlivých aspektů směrnice 2009/142/ES souvisejících s daným odvětvím.

Pokud jde o aspekty uvedení do souladu s novým právním rámcem, zpráva o posouzení dopadů týkající se revize ustanovení směrnice 2009/142/ES odkazuje na obecné posouzení dopadů provedené v rámci balíčku prováděcích opatření v souvislosti s novým právním rámcem, který byl přijat dne 21. listopadu 2011¹⁷.

¹⁶ Následné hodnocení směrnice 2009/142/ES o spotřebičích plyných paliv (GAD), Závěrečná zpráva (Ex-post evaluation of Directive 2009/142/EC on appliances burning gaseous fuels (GAD), Final Report), Risk & Policy Analysts Limited, březen 2011, http://ec.europa.eu/enterprise/dg/files/evaluation/03_2011_finalreport_gas_en.pdf.

¹⁷ Balíček návrhů pro dosažení souladu s novým právním rámcem (balíček prováděcích opatření týkajících se zboží), pracovní dokument útvarů Komise – průvodní dokument k posouzení dopadů deseti návrhů na uvedení harmonizačních směrnic týkajících se výrobků do souladu s rozhodnutím 768/2008/ES (New Legislative Framework (NLF) Alignment Package (Implementation Goods

Předpokládá se zejména, že změny provedené v souvislosti s uvedením do souladu s rozhodnutím o novém právním rámci a jejich dopady budou stejné jako v případě devíti harmonizačních směrnic týkajících se výrobků, které byly zahrnuty do balíčku návrhů pro dosažení souladu.

Zpráva o posouzení dopadu týkající se balíčku návrhů pro dosažení souladu již důkladně zkoumala různé možnosti, které jsou stejné jako v případě směrnice 2009/142/ES. Zpráva rovněž obsahovala analýzu dopadů vyplývajících ze souladu právních předpisů s ustanoveními rozhodnutí o novém správním rámci.

Zpráva o posouzení dopadů týkající se revize směrnice 2009/142/ES proto tyto aspekty nezkoumala a zaměřila se na specifické otázky související se směrnicí 2009/142/ES, jakož i na způsoby jejich řešení.

Na základě shromážděných informací byly v posouzení dopadů provedeném Komisí v souvislosti s problémy a otázkami týkajícími se směrnice 2009/142/ES zkoumány a porovnány tři varianty:

Varianta 1 – „Nedělat nic“ – beze změny stávající situace

V rámci této varianty by se směrnice 2009/142/ES neměnila.

Varianta 2 – Zásah prostřednictvím nelegislativních opatření

Varianta 2 uvažuje o možnosti podporovat dobrovolné zásahy směřující k řešení vymezených otázek, např. metodické dokumenty obsahující výklad směrnice 2009/142/ES vzešlý ze společné dohody.

Varianta 3 – Zásah prostřednictvím legislativních opatření

Cílem této varianty je změna směrnice 2009/142/ES.

Varianta 3 je upřednostňována, neboť:

- se má za to, že je efektivnější než varianta 2: vzhledem k tomu, že varianta 2 není vymahatelná, je otázkou, zda by se v rámci dané varianty konkrétní pozitivní dopad projevil,
- nepředstavuje pro hospodářské subjekty a oznámené subjekty velké náklady; u subjektů, které již své povinnosti odpovědně plní, nejsou očekávány žádné náklady nebo pouze zanedbatelné náklady, jelikož oblast působnosti a ustanovení zůstávají v podstatě beze změny a vkládají se pouze právní objasnění,
- nebyly zjištěny žádné významné ekonomické nebo sociální dopady,
- varianty 1 a 2 neřeší problém nejednotnosti nebo nejednoznačnosti právního systému, a nepovedou tedy k lepšímu provádění směrnice 2009/142/ES.

Návrh zahrnuje:

- odstranění zastaralé teplotní hranice 105 °C z vymezení oblasti působnosti,
- zavedení dosud chybějících definic specifických odvětvových termínů používaných ve směrnici 2009/142/ES,

Package), Commission Staff Working Paper – Impact Assessment accompanying document to the 10 Proposals to Align Product Harmonisation Directives to Decision No 768/2008/EC), SEC(2011) 1376 final.

- zavedení harmonizovaného obsahu a formy oznámení podle čl. 2 odst. 2 směrnice 2009/142/ES, ve kterém mají členské státy oznámit druhy plyných paliv a odpovídajících vstupních tlaků používaných na jejich území,
- objasnění souvislosti mezi směrnicí 2009/142/ES a dalšími harmonizačními právními předpisy EU, včetně prováděcích opatření týkajících se ekodesignu podle směrnice 2009/125/ES a ostatních nástrojů Unie týkajících se energetické politiky,
- zlepšení srozumitelnosti některých ustanovení směrnice 2009/142/ES.

Tato opatření povedou k posílení konkurenceschopnosti evropských podniků, neboť zaručí hospodářským subjektům rovné podmínky, a ke zvýšení ochrany bezpečnosti spotřebitelů a ostatních koncových uživatelů.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Oblast působnosti a definice

Oblast působnosti navrhovaného nařízení odpovídá oblasti působnosti směrnice 2009/142/ES a vztahuje se na „spotřebiče“ a „vybavení“.

Návrh zavádí některé definice týkající se specifických odvětvových otázek s cílem zlepšit jeho srozumitelnost.

Začleněny byly rovněž obecné definice vyplývající z uvedení do souladu s rozhodnutím o novém právním rámci.

3.2. Oznámení členských států ohledně se podmínek pro dodávky plyných paliv na jejich území

Navrhované nařízení zahrnuje stávající čl. 2 odst. 2 směrnice 2009/142/ES, podle něhož členské státy musí ostatním členským státům a Komisi oznamovat druhy plyných paliv a odpovídající vstupní tlaky používané na jejich území a veškeré změny v jejich podmínkách pro dodávky plyných paliv. Tyto informace jsou poté uveřejňovány v *Úředním věstníku Evropské unie*¹⁸.

Tyto informace mají pro výrobce velký význam, neboť podmínky pro dodávky plyných paliv na místě, kde je spotřebič plyných paliv uváděn do provozu, jsou velmi důležité z hlediska jeho bezpečného a správného fungování. Tento aspekt proto musí být výrobcem zohledněn již ve fázi návrhu.

Dostupnost odpovídajících informací je také nezbytnou podmínkou pro určení označení „*kategorie spotřebiče*“, jež musí být na spotřebiči uvedena a která stanoví Evropský výbor pro normalizaci (CEN). V současnosti jsou tyto informace poskytovány v harmonizované normě hEN 437:2003+A1:2009 a v evropských harmonizovaných normách pro jednotlivé výrobky.

Dosud zveřejňované informace však nepostačují, a je tedy zapotřebí lépe určit parametry, které by měly být členskými státy oznamovány, aby byly tyto informace odpovídající a srovnatelné.

Podmínky pro dodávky plyných paliv v Unii se navíc v současnosti rychle vyvíjejí. Dochází k tomu mimo jiné pod vlivem obecného cíle Unie zvyšovat podíl energie z obnovitelných

¹⁸

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2004:296:0002:0007:CS:PDF>

zdrojů. V důsledku toho bude dodáváno stále více plyných paliv z nekonvenčních zdrojů¹⁹ prostřednictvím izolovaných místních sítí a prostřednictvím jejich vstřikování do distribučních soustav zemního plynu.

Nehledě na snahy o větší míru harmonizace kvality plyných paliv v Evropě²⁰, postupné vyčerpávání zdrojů plyných paliv v některých ložiscích a jejich nahrazování bioplynem povede ke stále větší rozmanitosti kvality plyných paliv.

Vzhledem k tomu, že druhy plyných paliv a jejich vstupní tlaky nepodléhají harmonizaci v rámci směrnice 2009/142/ES a nemohou být harmonizovány ani v rámci tohoto návrhu, musí být v tomto návrhu zohledněna otázka kvality plyných paliv, aby byla zajištěna spojitost s bezpečností a výkonností spotřebičů.

Proto je důležité, aby tento návrh zajistil, že výrobci budou mít k dispozici odpovídající informace o druzích plyných paliv a vstupních tlacích, neboť plynové spotřebiče jsou velmi citlivé na složení paliva. Kdyby údaje dostupné během fáze návrhu byly nedostatečné nebo chyběly, vedlo by to k tomu, že by na trh byly uváděny spotřebiče nebezpečné a/nebo s nevyhovujícími parametry (např. výrazně nižší energetickou účinností).

Návrh proto stanoví parametry, které by měla oznámení obsahovat, aby bylo možné lépe zajistit kompatibilitu spotřebičů s podmínkami pro dodávky plyných paliv, a stanoví harmonizovanou formu těchto oznámení.

3.3. Dodávání plyných spotřebičů a vybavení na trh, povinnosti hospodářských subjektů, označení CE, volný pohyb

Návrh zahrnuje ustanovení typická pro harmonizační právní předpisy Unie týkající se výrobků, a stanoví povinnosti příslušných hospodářských subjektů (výrobci, zplnomocněných zástupců, dovozců a distributorů), v souladu s rozhodnutím o novém právním rámci.

Podle směrnice 2009/142/ES se vybavení neopatřuje označením CE (a nevztahuje se na ně ani postup využití ochranné doložky). V případě vybavení se nejedná o spotřebiče plyných paliv, ale o meziprodukty samostatně dodávané pouze mezi odborníky a určené pro zabudování do spotřebiče předtím, než je tento spotřebič uveden na trh. Podle směrnice 2009/142/ES musí však být vybavení opatřeno certifikátem vyjadřujícím shodu vybavení s ustanoveními této směrnice a uvádějícím jeho charakteristiky a způsob, jak musí být zabudováno nebo namontováno do spotřebiče, aby byly splněny základní požadavky, které platí pro dokončené spotřebiče. Jelikož vhodná konstrukce vybavení přispívá ke správnému a bezpečnému fungování kompletního spotřebiče a protože rizika spotřebiče související s plyným palivem lze posoudit až po zabudování vybavení, je v navrhovaném nařízení zachováno stávající ustanovení, podle něhož se vybavení označením CE neopatřuje. Kvůli větší jasnosti však osvědčení, které se podle směrnice 2009/142/ES přikládá k vybavení, bylo označeno jako „osvědčení o shodě vybavení“, aby byl lépe vymezen jeho obsah a objasněna jeho souvislost s požadavkem na EU prohlášení o shodě podle jiných harmonizačních právních předpisů Unie, které by případně mohly být uplatněny.

¹⁹ Například plyná paliva vyráběná z biomasy, kdy „biomasou“ se rozumí biologicky rozložitelná část výrobků, odpadů a zbytků biologického původu ze zemědělství (včetně rostlinných a živočišných látek), lesnictví a souvisejících odvětví, včetně rybolovu a akvakultury, jakož i biologicky rozložitelná část průmyslového a obecního odpadu.

²⁰ Mandát M400 – Fáze 1: Normalizace v oblasti kvality plyných paliv, závěrečná zpráva, CEN/BT/WG 197 (2012), která hodnotí dopad kolísání kvality plynu H na chování spotřebičů vyhovujících směrnici o plyných spotřebičích.

Mandát M475: Pověření CEN k vypracování norem pro použití biomethanu v dopravě a jeho vstřikovávání do plynovodů.

3.4. Harmonizované normy

Soulad s harmonizovanými normami předpokládá shodu se základními požadavky. Nařízení (EU) č. 1025/2012 stanoví horizontální právní rámec pro evropskou normalizaci. V nařízení jsou mimo jiné obsažena ustanovení o žádostech Komise adresovaných Evropské organizaci pro normalizaci, o postupech námitek proti harmonizovaným normám a o účasti hospodářských subjektů na procesu normalizace. Ustanovení směrnice 2009/142/ES, která se týká těchto aspektů, proto z důvodu právní jistoty nebyla do tohoto návrhu již znovu začleněna.

3.5. Oznámené subjekty

Řádné fungování oznámených subjektů má klíčový význam z hlediska zajištění vysoké úrovně ochrany zdraví a bezpečnosti a z hlediska důvěry všech zúčastněných stran v systém vycházející z nového přístupu.

Návrh proto v souladu s rozhodnutím o novém právním rámci posiluje kritéria týkající se oznámení pro oznámené subjekty a zavádí zvláštní požadavky pro oznamující orgány.

3.6. Posuzování shody

Návrh zachovává postupy posuzování shody stanovené podle směrnice 2009/142/ES. Aktualizuje však příslušné moduly, v souladu s rozhodnutím o novém právním rámci.

Zachovává zejména požadavek, aby oznámený subjekt zasahoval již ve fázi návrhu a výroby veškerých spotřebičů a vybavení.

Zachovává rovněž stávající přístup k fázi návrhu, podle něhož přezkoušení typu výrobku oznámeným subjektem probíhá ve formě přezkoušení kompletního výrobku nebo vybavení.

V souladu s čl. 4 odst. 6 rozhodnutí o novém právním rámci proto stanoví pouze EU přezkoušení výrobního typu, protože se stejně jako ve směrnici 2009/142/ES má za to, že přezkoušení technické dokumentace ve spojení s přezkoušením kompletního typu lépe odpovídá vysokým bezpečnostním rizikům při používání plyných paliv.

3.7. Prováděcí akty a akty v přenesené pravomoci

Návrh zmocňuje Komisi k případnému přijetí prováděcích aktů v zájmu zajištění jednotného uplatňování tohoto nařízení ve vztahu k oznámeným subjektům, které nesplňují nebo již nesplňují požadavky pro své oznámení. Tyto prováděcí akty budou přijímány v souladu s ustanoveními o prováděcích aktech zakotvenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.

Návrh zmocňuje Komisi k případnému přijetí aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy, pokud jde o obsah a formu oznámení členských států týkajících se podmínek pro dodávky plyných paliv na jejich území, aby tak byl zohledněn technický vývoj.

3.8. Závěrečná ustanovení

Navrhované nařízení bude použitelné dva roky od jeho vstupu v platnost, aby byl výrobcům, oznámeným subjektům, členským státům a evropským normalizačním subjektům poskytnut čas přizpůsobit se novým požadavkům.

Jmenování oznámených subjektů v souladu s novými požadavky a novým postupem musí začít krátce po vstupu tohoto nařízení v platnost. Zajistí se tak, že ke dni použitelnosti navrhovaného nařízení bude v souladu s novými pravidly jmenován dostatečný počet

oznámených subjektů, a nevzniknou tak problémy z hlediska kontinuity výroby a dodávek na trh.

U certifikátů vydaných oznámenými subjekty podle směrnice 2009/142/ES se předpokládá přechodné období, což umožní vyčerpat zásoby a zajistí bezproblémový přechod na nové požadavky.

Směrnice 2009/142/ES bude zrušena a nahrazena navrhovaným nařízením.

3.9. Pravomoc Unie, právní základ, zásada subsidiarity a právní forma

Právní základ

Základem návrhu je článek 114 Smlouvy.

Zásada subsidiarity

Otázka zásady subsidiarity vyvstává zejména u nově přidaných ustanovení, jejichž cílem je zlepšit efektivní prosazování směrnice 2009/142/ES, konkrétně v případě ustanovení o povinnostech hospodářských subjektů, o sledovatelnosti, o posuzování a oznamování subjektů posuzování shody.

Zkušenosti s prosazováním právních předpisů ukázaly, že opatření přijatá na vnitrostátní úrovni dala vzniknout různým přístupům a vedla k různému zacházení s hospodářskými subjekty uvnitř Unie, což je v rozporu s cíli směrnice 2009/142/ES. Opatření přijatá na vnitrostátní úrovni za účelem řešení problémů mohou působit překážky bránící volnému pohybu zboží. Kromě toho je jejich působnost omezena na území členského státu. Opatření koordinované na úrovni Unie může lépe přispět ke stanoveným cílům a napomůže zejména ke zefektivnění dozoru nad trhem. Z toho důvodu je vhodnější přijmout opatření na úrovni Unie.

Proporcionalita

V souladu se zásadou proporcionality nepřekračují navrhované změny rámec toho, co je nezbytné k dosažení stanovených cílů.

Nové nebo pozměněné povinnosti nepředstavují zbytečnou zátěž nebo náklady ani pro průmyslové odvětví, zejména malé a střední podniky, ani pro správní orgány. U změn s negativním dopadem byla provedena analýza dopadů dotyčné varianty, která umožňuje nalézt nejprůměrnější řešení problémů. Některé změny se týkají zlepšení srozumitelnosti stávající směrnice, přičemž nezavádějí žádné nové požadavky, které by měly dopad na náklady.

Použitá legislativní metoda

Návrh má podobu nařízení.

Navrhovaná změna ze směrnice na nařízení zohledňuje obecný záměr Komise zjednodušit regulační prostředí, jakož i potřebu zajistit jednotné provádění navrhovaného právního předpisu v celé Unii.

Navrhované nařízení je založeno na článku 114 Smlouvy a jeho cílem je zajistit řádné fungování vnitřního trhu s plynovými spotřebiči. Stanoví jasná a podrobná pravidla, která budou jednotně použitelná současně v celé Unii.

V souladu s celkovými zásadami harmonizace členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech nesmí stanovovat přísnější nebo další požadavky týkající se uvádění plynových spotřebičů na trh. Zejména povinné základní požadavky a postupy posuzování shody, jimiž se musí řídit výrobci, musí být ve všech členských státech stejné.

Totéž platí o ustanoveních, jež byla zavedena v důsledku uvedení návrhu do souladu s rozhodnutím o novém právním rámci. Tato ustanovení jsou jasná a dostatečně přesná tak, aby mohla být dotčenými subjekty přímo použita.

Povinnosti uložené členským státům, jako např. povinnost posuzovat, jmenovat a oznamovat subjekty posuzování shody, se v každém případě neprovádějí do vnitrostátního práva jako takové, ale jsou členskými státy prováděny prostřednictvím nezbytné právní a správní úpravy. To se nezmění, až budou tyto příslušné povinnosti stanoveny nařízením.

Při provádění směrnic do svého vnitrostátního práva tedy nemají členské státy téměř žádnou flexibilitu. Díky tomu, že bylo zvoleno nařízení, však uspoří náklady spojené s prováděním směrnice do vnitrostátního práva.

Kromě toho v případě nařízení nehrozí možnost různého provedení směrnice v jednotlivých členských státech, což by mohlo vést k rozdílné úrovni ochrany bezpečnosti a vytvořit překážky na jejich vnitřním trhu, a tedy narušit její účinné provádění.

Změna ze směrnice na nařízení neznamená změnu v regulačním přístupu.

Charakteristické rysy nového přístupu zůstanou v plném rozsahu zachovány, zejména poskytnutí flexibility výrobcům při volbě způsobu, jak vyhoví základním požadavkům, a při volbě, v rámci používaných postupů posuzování shody, toho postupu, kterým prokáží, že plynové spotřebiče vyhovují požadavkům právních předpisů. Stávající mechanismy podporující provádění právních předpisů (proces normalizace, pracovní skupiny, spolupráce ve správní oblasti, vypracování metodických dokumentů atd.) nebudou povahou právního nástroje nijak dotčeny.

Kromě toho volba nařízení neznamená, že proces rozhodování je centralizovaný. Členské státy si ponechávají svou pravomoc, např. pokud jde o jmenování a akreditaci oznámených subjektů, dozor nad trhem a donucovací opatření a stanovování svých podmínek dodávky plyných paliv, neboť kvalita plyných paliv není na úrovni Unie harmonizována.

Použití nařízení v oblasti právních předpisů týkajících se vnitřního trhu dále umožňuje, rovněž v souladu s preferencemi vyjádřenými zúčastněnými stranami, vyhnout se riziku ukládání dodatečných povinností nad rámec ustanovení evropského práva (tzv. *gold-plating*). Umožňuje též výrobcům pracovat přímo se zněním nařízení, místo aby museli vyhledávat a zkoumat 28 prováděcích předpisů.

Z těchto důvodů se má za to, že volba nařízení je pro všechny dotčené strany nejvhodnějším řešením, neboť umožní rychlejší a jednotné uplatňování navrhovaného právního předpisu a pro hospodářské subjekty vytvoří jasnější regulační prostředí.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

5. DALŠÍ INFORMACE

Zrušení platných právních předpisů

Přijetí návrhu povede ke zrušení směrnice 2009/142/ES.

Evropský hospodářský prostor

Návrh se týká EHP, a proto by oblast jeho působnosti měla být rozšířena i na Evropský hospodářský prostor.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o spotřebičích plyných paliv**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,
s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²¹,
v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/142/ES o spotřebičích plyných paliv stanoví²² pravidla pro uvádění na trh a do provozu spotřebičů plyných paliv.
- (2) Směrnice 2009/142/ES je založena na zásadách nového přístupu, které byly stanoveny v usnesení Rady ze dne 7. května 1985 o novém přístupu k technické harmonizaci a normám²³. Stanoví proto pouze základní požadavky týkající se spotřebičů plyných paliv, zatímco technické podrobnosti přijímá Evropský výbor pro normalizaci (CEN) a Evropský výbor pro normalizaci v elektrotechnice (Cenelec) v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 o evropské normalizaci²⁴. Shoda s takto stanovenými harmonizovanými normami, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, vede k předpokladu shody s požadavky směrnice 2009/142/ES. Zkušenosti ukazují, že tyto základní zásady fungují v tomto odvětví dobře a měly by být zachovány a dále prosazovány.
- (3) Zkušenosti s prováděním směrnice 2009/142/ES ukazují, že je třeba změnit některá její ustanovení s cílem vyjasnit a aktualizovat je a zajistit tak právní jistotu, pokud jde o definice týkající se její oblasti působnosti, obsah sdělení členských států ohledně jejich druhů plynů a vstupních tlaků a některé základní požadavky.
- (4) Vzhledem k tomu, že některé aspekty směrnice 2009/142/ES je třeba revidovat a posílit, měla by být uvedena směrnice v zájmu jasnosti zrušena. Vzhledem k tomu,

²¹ Úř. věst. C [...], [...], s.[...].

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/142/ES ze dne 30. listopadu 2009 o spotřebičích plyných paliv (Úř. věst. L 330, 16.12.2009, s. 10).

²³ Úř. věst. C 136, 4.6.1985, s. 1.

²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

že oblast působnosti, základní požadavky a postupy posuzování shody musí být ve všech členských státech stejné, neexistuje při provádění směrnice založené na zásadách nového přístupu ve vnitrostátním právu téměř žádná flexibilita. Za účelem zjednodušení právního rámce by směrnice 2009/142/ES měla být nahrazena nařízením, které je vhodným právním nástrojem, neboť stanoví jasná a podrobná pravidla, jež nenechávají prostor pro rozdílné provedení jednotlivými členskými státy a zajišťuje tak jednotné uplatňování v celé Unii.

- (5) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES o společném rámci pro uvádění výrobků na trh²⁵ stanoví společný rámec obecných zásad a referenčních ustanovení, jež se mají použít v právních předpisech, které harmonizují podmínky uvádění výrobků na trh, s cílem poskytnout souvislý základ pro revizi nebo přepracování uvedených právních předpisů. Aby byl zajištěn soulad s ostatními odvětvovými právními předpisy, směrnice 2009/142/ES by měla být přizpůsobena uvedenému rozhodnutí.
- (6) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh²⁶, obsahuje horizontální ustanovení týkající se akreditace subjektů posuzování shody, [dozoru nad trhem s výrobky a kontroly výrobků ze třetích zemí] a označení CE.
- (7) Nařízení (EU) č. [.../...] Evropského parlamentu a Rady²⁷ [o dozoru nad trhem s výrobky] stanoví podrobná pravidla pro dozor nad trhem a pro kontrolu výrobků vstupujících do Unie ze třetích zemí, včetně spotřebičů plyných paliv. Stanoví rovněž postup využití ochranné doložky. Členské státy by měly organizovat a provádět dozor nad trhem, jmenovat orgány dozoru nad trhem a určit jejich pravomoci a povinnosti. Měly by rovněž vypracovat obecné a odvětvové programy pro dozor nad trhem.
- (8) Oblast působnosti směrnice 2009/142/ES by měla být zachována. Toto nařízení by se mělo vztahovat na spotřebiče plyných paliv a vybavení zabudovaná do spotřebiče plyných paliv. Spotřebiče plyných paliv jsou spotřebiče používané v domácnosti i mimo domácnost, které jsou určeny k řadě stanovených použití.
- (9) Cílem tohoto nařízení je zajistit fungování vnitřního trhu se spotřebiči plyných paliv a vybavením, pokud jde o bezpečnostní rizika související s plynem a energetickou účinností.
- (10) Toto nařízení by se nemělo použít v případě, že jiné harmonizační právní předpisy Unie konkrétněji pojednávají o hlediscích, na která se vztahuje toto nařízení. To zahrnuje opatření vydaná podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES²⁸ o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign.
- (11) Článek 6 tohoto nařízení brání členským státům, aby ukládaly přísnější požadavky na ochranu zdraví, bezpečnost a úspory energie, které by zakazovaly, omezovaly nebo bránily dodávání na trh a uvádění do provozu spotřebičů, které jsou v souladu s tímto nařízením. Tímto ustanovením však není dotčena možnost, aby členské státy při

²⁵ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82).

²⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

²⁷ Úř. věst. L [...], [...], s.[...].

²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

provádění jiných směrnic EU ukládaly požadavky, které mají vliv na energetickou účinnost výrobků, včetně plynových spotřebičů, pokud jsou tato opatření v souladu se Smlouvou.

- (12) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES o podpoře užívání energie z obnovitelných zdrojů²⁹ vyžaduje, aby členské státy zavedly ve svých stavebních předpisech vhodná opatření za účelem zvýšení podílu všech druhů energie z obnovitelných zdrojů ve stavebnictví. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU o energetické náročnosti budov³⁰ vyžaduje, členské státy stanovily minimální požadavky na energetickou náročnost budov a prvků budov a systémové požadavky na celkovou energetickou náročnost technických systémů budov, které jsou instalovány ve stávajících budovách. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU o energetické účinnosti³¹ vyžaduje, aby členské státy přijaly účinná opatření k postupnému snížení spotřeby energie v různých oblastech, včetně budov.
- (13) Toto nařízení nemá vliv na povinnost členských států přijímat vnitrostátní opatření na podporu využívání energie z obnovitelných zdrojů a na podporu energetické účinnosti budov v souladu se směrnicemi 2009/28/ES, 2010/31/EU a 2012/27/EU. Je v souladu s cíli uvedených směrnic, podle nichž mohou vnitrostátní opatření za určitých okolností omezovat instalaci plynových spotřebičů splňujících požadavek na racionální využití energie podle tohoto nařízení, za předpokladu, že uvedené požadavky nepředstavují neodůvodněnou překážku trhu.
- (14) Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření, aby zajistily, že se spotřebiče plyných paliv uvádějí na trh a do provozu pouze tehdy, neohrozí-li při běžném používání bezpečnost osob, domácích zvířat a majetku.
- (15) Ustanoveními tohoto nařízení není dotčeno oprávnění členských států stanovovat pravidla týkající se uvádění do provozu nebo periodických inspekcí spotřebičů plyných paliv, aby byla zajištěna jejich správná instalace, používání a údržba.
- (16) Ustanoveními tohoto nařízení není dotčeno oprávnění členských států stanovovat požadavky, které budou považovat za nezbytné, pokud jde o hlediska instalace, podmínky větrání prostor a hlediska týkající se bezpečnosti samotné budovy a její energetické náročnosti, za předpokladu, že tato ustanovení neukládají požadavky na návrh týkající se spotřebičů plyných paliv.
- (17) Vzhledem k tomu, že toto nařízení nezahrnuje rizika způsobená spotřebiči plyných paliv v případě nesprávné instalace, údržby nebo používání, členské státy se vyzývají, aby přijaly opatření, která zajistí, aby byla veřejnost informována o rizicích spojených s produkty spalování a zejména s oxidem uhelnatým.
- (18) Třebaže toto nařízení neupravuje podmínky dodávky plynu v členských státech, měla by se zohlednit skutečnost, že v členských státech platí rozdílné podmínky, pokud jde o druhy plynu a vstupní tlaky, jelikož technické vlastnosti plyného paliva nejsou harmonizovány. Složení a specifikace druhů plyných paliv a vstupní tlaky v místě, kde se spotřebič plyných paliv uvádí do provozu, jsou velmi důležité pro jeho

²⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s 16).

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

³¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

bezpečné a správné fungování, a proto by toto hledisko mělo být zohledněno již ve fázi návrhu spotřebiče, aby byla zajištěna jeho slučitelnost s druhem/druhy plynu a vstupním tlakem / vstupními tlaky, pro které je určen.

- (19) Aby nevznikaly překážky obchodu, pokud jde o spotřebiče plyných paliv, z důvodů, jež souvisí se skutečností, že podmínky dodávky plynu dosud nejsou harmonizovány, a aby tak byla zajištěna dostatečná informovanost hospodářských subjektů, měly by členské státy ostatním členským státům a Komisi včas sdělit druhy plynu a vstupní tlaky, které se na jejich území používají, a jejich veškeré změny.
- (20) Sdělení členských států ohledně druhů plynu a vstupních tlaků by měla obsahovat příslušné nezbytné informace pro hospodářské subjekty. V tomto rámci není primární zdroj vstupního plyného paliva relevantní pro vlastnosti a výkonnost spotřebičů plyných paliv a jejich slučitelnost se sdělenými podmínkami dodávky zemního plynu.
- (21) Členské státy se vyzývají, aby při určování kategorií plynů a skupin plynů používaných na svém území zohlednily probíhající normalizační činnost týkající se kvality plynu a zajistily tak v celé Unii soudržný a koordinovaný přístup k harmonizaci plyných paliv prostřednictvím normalizace.
- (22) Pokud v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem³² a probíhající normalizační činností CEN týkající se specifikací kvality plynu členské státy přijmou konkrétní opatření pro širší využívání bioplynu prostřednictvím vtačování tohoto plynu do distribuční sítě nebo distribucí tohoto plynu prostřednictvím izolovaných systémů, měly by zajistit včasnou aktualizaci svých sdělení týkajících se druhů plynu, pokud kvalita dodávaného plynu nezůstane v již sděleném rozsahu kvality.
- (23) Pokud členské státy vypracují v souladu se směrnicí 2009/28/ES své vnitrostátní akční plány, aby splnily svou povinnost zvýšit procentní podíl obnovitelných zdrojů energie a zejména bioplynu na celkové spotřebě energie, měly by zvážit možnosti vtačování těchto plynů do plynové distribuční sítě.
- (24) Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření, aby zajistily, že podmínky dodávky plynu nevytvářejí překážky obchodu a neomezují uvádění do provozu spotřebičů plyných paliv, které jsou slučitelné s místními podmínkami dodávky plynu.
- (25) Spotřebiče plyných paliv, na které se vztahuje toto nařízení a které jsou v souladu s jeho ustanoveními, by měly těžit ze zásady volného pohybu zboží. Mělo by být možno uvádět tyto spotřebiče do provozu, pokud jsou slučitelné s místními podmínkami dodávky plynu.
- (26) Kategorie spotřebiče uvedená na výrobním štítku spotřebiče má přímou souvislost s kategoriemi plynů a/nebo skupinami plynů, pro které byl spotřebič plyných paliv navržen, aby bezpečně spaloval s požadovanou úrovní výkonu, a zajišťuje tak slučitelnost spotřebiče s místními podmínkami dodávky plynu.
- (27) Základní požadavky týkající se bezpečnosti, zdraví a racionálního využití energie by měly být dodržovány, aby bylo zajištěno, že jsou spotřebiče plyných paliv při běžném používání na požadované úrovni výkonnosti bezpečné.

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94).

- (28) Základní požadavky je třeba vykládat a uplatňovat s ohledem na stav techniky v době návrhu a výroby a také technická a ekonomická hlediska, která jsou v souladu s vysokým stupněm ochrany zdraví a bezpečnosti a racionálního využití energie.
- (29) Odpovědnost za soulad spotřebičů plyných paliv a vybavení s požadavky tohoto nařízení by měly nést hospodářské subjekty podle role, kterou hrají v dodavatelském řetězci, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany veřejných zájmů, jako je zdraví a bezpečnost, racionální využití energie a ochrana spotřebitelů a ostatních uživatelů, domácích zvířat a majetku, jakož i spravedlivá hospodářská soutěž na trhu Unie.
- (30) Všechny hospodářské subjekty zapojené do dodavatelského a distribučního řetězce by měly přijmout vhodná opatření, která zajistí, aby na trh dodávaly pouze spotřebiče spalující plyná paliva, které jsou v souladu s tímto nařízením. Je nezbytné stanovit jasné a přiměřené rozdělení povinností odpovídající roli jednotlivých hospodářských subjektů, kterou mají v dodavatelském a distribučním řetězci.
- (31) Vzhledem k tomu, že výrobce zná podrobně postup návrhu a výroby, má nejlepší možnosti provést celkový postup posouzení shody. Posuzování shody by tedy mělo zůstat pouze povinností pro výrobce.
- (32) Výrobce by měl poskytnout dostatečné a podrobné informace o zamýšleném použití spotřebiče plyných paliv, a umožnit tak jeho správnou a bezpečnou instalaci, uvedení do provozu, používání a údržbu. Tyto informace mohou zahrnovat technické specifikace rozhraní mezi spotřebičem a jeho instalačním prostředím.
- (33) Pro usnadnění komunikace mezi hospodářskými subjekty, orgány dozoru nad trhem a spotřebiteli by měly členské státy rovněž vybízet hospodářské subjekty k tomu, aby kromě poštovní adresy uváděly také adresu webových stránek.
- (34) Je nezbytné zajistit, aby spotřebiče plyných paliv a vybavení ze třetích zemí vstupující na trh Unie splňovaly požadavky tohoto nařízení, a zejména aby je jejich výrobci podrobili příslušným postupům posouzení shody. Na dovozce by se proto mělo vztahovat ustanovení, podle něž mají zajistit, aby spotřebiče plyných paliv a vybavení, které uvádějí na trh, byly v souladu s požadavky tohoto nařízení, a aby na trh neuváděli spotřebiče plyných paliv a vybavení, které s těmito požadavky v souladu nejsou nebo které představují určité riziko. Na dovozce by se rovněž mělo vztahovat ustanovení, podle něž mají zajistit, aby byly provedeny postupy posuzování shody a aby označení spotřebičů a dokumentace vypracovaná výrobcem byly k dispozici ke kontrole ze strany orgánů dozoru.
- (35) Distributor dodává spotřebič plyných paliv nebo vybavení na trh poté, co jej na trh uvedl výrobce nebo dovozce a měl by jednat s náležitou péčí, aby jeho nakládání s daným spotřebičem nebo vybavením neovlivnilo nepříznivě jejich soulad s právními předpisy.
- (36) Při uvedení spotřebiče plyných paliv nebo vybavení na trh vhodnou by měl každý dovozce uvést na spotřebiči nebo vybavení své jméno, svou zapsanou obchodní firmu nebo zapsanou ochrannou známku a poštovní adresu, na níž jej lze kontaktovat. Pokud to rozměr nebo povaha spotřebiče plyných paliv nebo vybavení neumožňuje, jsou možné výjimky. Ty zahrnují i případ, kdy by dovozce musel za účelem uvedení svého jména a adresy otevřít obal daného výrobku.
- (37) Každý hospodářský subjekt, který buď uvede spotřebič plyných paliv nebo vybavení na trh pod svým vlastním jménem nebo ochrannou známku, nebo jej změní tak, že to může ovlivnit soulad s požadavky tohoto nařízení, by měl být považován za výrobce, a měl by vzít na sebe povinnosti výrobce.

- (38) Vzhledem k tomu, že jsou distributoři a dovozci blízko trhu, měli by být zapojeni do úkolů dozoru nad trhem, které provádějí příslušné vnitrostátní orgány, a měli by být připraveni na aktivní účast a poskytovat těmto orgánům všechny nezbytné informace týkající se dotčených spotřebičů plyných paliv nebo vybavení.
- (39) Zajištění zpětné dohledatelnosti spotřebičů plyných paliv nebo vybavení v celém dodavatelském řetězci přispívá ke zjednodušení a větší účinnosti dozoru nad trhem. Účinný systém zpětné dohledatelnosti usnadňuje orgánům dozoru nad trhem dohledat hospodářský subjekt, který dodal na trh spotřebiče plyných paliv nebo vybavení, jež nejsou v souladu s právními předpisy.
- (40) Toto nařízení by se mělo omezit na stanovení základních požadavků. Aby se usnadnilo posuzování shody s uvedenými požadavky, je pro účely vyjádření podrobných technických specifikací uvedených požadavků, zejména pokud jde o návrh, výrobu, fungování, zkoušení racionálního využití energie a instalaci spotřebičů plyných paliv, nezbytné stanovit předpoklad shody pro spotřebiče plyných paliv nebo vybavení, které jsou ve shodě s harmonizovanými normami přijatými v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012³³.
- (41) Nařízení (EU) č. 1025/2012 stanoví postup pro námitky proti harmonizovaným normám, pokud tyto normy nesplňují v plné míře požadavky tohoto nařízení.
- (42) Aby mohly hospodářské subjekty prokázat a příslušné orgány zajistit, že spotřebiče plyných paliv nebo vybavení dodávané na trh splňují základní požadavky, je nezbytné stanovit postupy posuzování shody. Rozhodnutí č. 768/2008/ES stanoví moduly postupů posuzování shody od nejmírnějšího po nej přísnější podle míry souvisejícího rizika a požadované úrovně bezpečnosti. Pro účely zajištění souladu mezi jednotlivými odvětvími, jakož i s cílem vyhnout se variantám *ad hoc* by postupy posuzování shody měly být zvoleny z těchto modulů.
- (43) Výrobci spotřebičů plyných paliv by měli vypracovat EU prohlášení o shodě, ve kterém poskytnou informace o shodě spotřebiče s požadavky tohoto nařízení a ostatních příslušných harmonizačních právních předpisů Unie.
- (44) Pro zajištění účinného přístupu k informacím pro účely dozoru nad trhem by měly být informace, které jsou nutné ke zjištění všech aktů Unie použitelných pro spotřebiče plyných paliv, dostupné v jednotném EU prohlášení o shodě.
- (45) Výrobci vybavení by měli vydat osvědčení o shodě vybavení, aby poskytli informace požadované podle tohoto nařízení o shodě vybavení s požadavky tohoto nařízení. V případě, že vybavení podléhá také jiným harmonizačním právním předpisům Unie, měli by výrobci vybavení v případě potřeby vydat EU prohlášení o shodě v souladu s uvedenými právními předpisy.
- (46) Označení CE, které vyjadřuje shodu spotřebiče plyných paliv, je viditelným výsledkem celého postupu, jehož součástí je posouzení shody v širším smyslu. Obecné zásady použití označení CE a jeho souvislost s ostatními označeními jsou stanoveny v nařízení (ES) č. 765/2008. V tomto nařízení by měla být stanovena pravidla týkající se připojování označení CE.

³³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

- (47) Vybavení nejsou spotřebiče plyných paliv, nýbrž meziprodukty, které si dodávají odborníci a které jsou určeny k zabudování do spotřebiče. Jelikož vhodný návrh vybavení přispívá k správnému a bezpečnému fungování dokončeného spotřebiče a jelikož rizika spotřebiče související s plynem lze posoudit až po zabudování vybavení, je vhodné, aby vybavení nebyla opatřena označením CE.
- (48) Kontrola shody spotřebičů plyných paliv a vybavení s hlavními požadavky tohoto nařízení je nutná pro zajištění účinné ochrany uživatelů a třetích stran.
- (49) Aby byla zajištěna shoda spotřebičů plyných paliv se základními požadavky, je nutné stanovit vhodné postupy posuzování shody, které výrobce musí dodržovat. Tyto postupy by měly být sestaveny z modulů posuzování shody uvedených v rozhodnutí č. 768/2008/ES.
- (50) Postupy posuzování shody stanovené v tomto nařízení vyžadují aktivní zapojení subjektů posuzování shody, které členské státy oznámily Komisi.
- (51) Zkušenosti ukázaly, že kritéria stanovená ve směrnici 2009/142/ES, jež musí subjekty posuzování shody splnit, aby mohly být oznámeny Komisi, nedostačují k zajištění toho, aby tyto subjekty vykonávaly svou činnost na stejně vysoké úrovni výkonnosti v celé Unii. Je však nezbytné, aby všechny subjekty posuzování shody vykonávaly své povinnosti na stejné úrovni a za podmínek rovné hospodářské soutěže. K tomu je třeba stanovit povinné požadavky pro subjekty posuzování shody, které si přejí být oznámeny za účelem poskytování služeb posuzování shody.
- (52) V zájmu zajištění jednotné úrovně kvality posuzování shody je rovněž nutné stanovit požadavky, které musí splnit oznamující orgány a ostatní subjekty zapojené do posuzování, oznamování a kontroly oznámených subjektů.
- (53) Pokud subjekt posuzování shody prokáže, že splňuje kritéria stanovená harmonizovanými normami, předpokládá se, že splňuje příslušné požadavky stanovené v tomto nařízení.
- (54) Systém stanovený v tomto nařízení by měl být doplněn akreditačním systémem stanoveným v nařízení (ES) č. 765/2008. Vzhledem k tomu, že akreditace je základním prostředkem ověřování odborné způsobilosti subjektů posuzování shody, měla by být rovněž používána pro účely oznamování.
- (55) Transparentní akreditace stanovená v nařízení (ES) č. 765/2008 zajišťující nezbytnou míru důvěry v osvědčení o shodě by měla být ze strany vnitrostátních veřejných orgánů v Unii považována za nejvhodnější způsob pro prokázání odborné způsobilosti subjektů posuzování shody. Vnitrostátní orgány se však mohou domnívat, že mají vhodné prostředky, aby toto hodnocení prováděly samy. V takovém případě, aby zajistily odpovídající úroveň důvěryhodnosti hodnocení provedeného jinými vnitrostátními orgány, by měly Komisi a ostatním členským státům předložit potřebné doklady, které prokazují, že hodnocené subjekty posuzování shody splňují všechny příslušné regulační požadavky.
- (56) Subjekty posuzování shody často zadávají část svých činností souvisejících s posuzováním shody subdodavatelům nebo pobočce. V zájmu zachování úrovně ochrany požadované pro spotřebiče plyných paliv, které mají být uvedeny na trh Unie, je nezbytné, aby subdodavatelé a pobočky provádějící posuzování shody splňovaly stejné požadavky jako oznámené subjekty. Je proto důležité, aby se posuzování způsobilosti a výkonnosti subjektů, jež mají být oznámeny, a kontrola již oznámených subjektů týkala rovněž činností, které provádí subdodavatelé a pobočky.

- (57) Je nezbytné zvýšit účinnost a transparentnost oznamovacího postupu a zejména ho přizpůsobit novým technologiím, a umožnit tak oznamování on-line.
- (58) Vzhledem k tomu, že subjekty posuzování shody mohou své služby nabízet na území celé Unie, je vhodné dát ostatním členským státům a Komisi možnost vznést námitky týkající se oznámeného subjektu. Je proto důležité stanovit dobu, během níž bude možné vyjasnit veškeré pochyby nebo obavy týkající se způsobilosti subjektů posuzování shody, dříve než začnou pracovat jako oznámené subjekty.
- (59) Z důvodu konkurenceschopnosti je důležité, aby subjekty posuzování shody používaly postupy posuzování shody, které zbytečně nezatěžují hospodářské subjekty. Ze stejného důvodu a v zájmu zajištění rovného zacházení s hospodářskými subjekty je třeba zajistit jednotné technické používání postupů posuzování shody. Toho lze nejlépe dosáhnout vhodnou koordinací a spoluprací mezi subjekty posuzování shody.
- (60) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011, kterým se stanoví pravidla týkající se vykonávání prováděcích pravomocí Komise³⁴.
- (61) Při přijímání prováděcích aktů požadujících, aby oznamující členský stát přijal nezbytná nápravná opatření ve vztahu k oznámeným subjektům, které nesplňují nebo již nesplňují požadavky pro své oznámení, by měl být použit poradní postup.
- (62) Aby mohlo být přihlédnuto k technickému vývoji, měla by v souladu s článkem 290 Smlouvy být na Komisi přenesena pravomoc, pokud jde o změny v obsahu a formě sdělení členských států o podmínkách dodávky plynu na jejich území.
- (63) Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (64) Je třeba stanovit přechodná opatření, jež umožní, aby byly na trh dodávány nebo do provozu uváděny spotřebiče plyných paliv a vybavení, které již byly uvedeny na trh v souladu se směrnicí 2009/142/ES.
- (65) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení a zajistit jejich uplatňování. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (66) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajistit, aby spotřebiče plyných paliv na trhu splňovaly požadavky na vysokou úroveň ochrany zdraví a bezpečnosti uživatelů, ochranu domácích zvířat nebo majetku a racionální využití energie, a zároveň zaručit fungování vnitřního trhu, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (67) Směrnice 2009/142/ES by proto měla být zrušena,

³⁴

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

- 1) Toto nařízení se vztahuje na spotřebiče a vybavení.
- 2) Pro účely tohoto nařízení se spotřebič považuje za „běžně používaný“, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) je správně instalován a pravidelně udržován v souladu s pokyny výrobce;
 - b) je používán s běžnými odchylkami v jakosti paliva a při běžném kolísání vstupního tlaku paliva;
 - c) je používán v souladu se svým účelem nebo způsobem, který lze rozumně předvídat.
- 3) Toto nařízení se nevztahuje na:
 - a) spotřebiče zvláště navržené pro použití k průmyslovým procesům probíhajícím v průmyslových objektech;
 - b) spotřebiče zvláště navržené pro použití v letadlech a na železnicích;
 - c) spotřebiče zvláště navržené pro výzkumné účely pro dočasné použití v laboratořích.
- 4) Pokud hlediska týkající se spotřebičů nebo vybavení, která upravuje toto nařízení, podrobněji upravují jiné harmonizační právní předpisy Unie, toto nařízení se pro uvedené spotřebiče nebo vybavení, pokud jde o uvedená hlediska, nepoužije nebo se přestane používat.
- 5) Požadavek na racionální využití energie uvedený v bodě 3.5 přílohy I tohoto nařízení se nepoužije pro spotřebiče, na které se vztahuje opatření vydané podle článku 15 směrnice 2009/125/ES.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „spotřebiči“ spotřebiče plyných paliv používané k vaření, chlazení, klimatizaci, vytápění prostor, ohřevu užitkové vody, osvětlení a praní, jakož i hořáky s nuceným průtokem vzduchu a topná tělesa vybavená těmito hořáky;
- 2) „vybavením“ bezpečnostní, kontrolní nebo regulační zařízení a podskupiny, samostatně uváděné na trh pro profesionální použití a navržené pro zabudování do spotřebiče plyných paliv nebo tvořící součást takového spotřebiče;
- 3) „spalováním“ proces, při kterém plyné palivo reaguje s kyslíkem, přičemž vzniká teplo nebo světlo;

- 4) „praním“ celý postup praní, včetně sušení a žehlení;
- 5) „plynným palivem“ jakékoli palivo v plynném stavu při teplotě 15 °C a tlaku 1 bar;
- 6) „průmyslovým procesem“ těžba, pěstování, rafinace, zpracování, produkce, výroba nebo příprava materiálů, rostlin, hospodářských zvířat, živočišných produktů, potravin nebo jiných výrobků za účelem jejich obchodního využití;
- 7) „zvláštním návrhem“ návrh spotřebiče, který je určen pouze k řešení zvláštní potřeby nebo pro zvláštní postup;
- 8) „průmyslovým objektem“ jakékoli místo, kde je hlavní prováděnou činností průmyslový proces, na který se vztahují zvláštní vnitrostátní předpisy týkající se zdraví a bezpečnosti;
- 9) „kategorií plynu“ skupina plynných paliv s podobnou hořlavostí, které vzájemně spojuje rozsah Wobbeho čísel;
- 10) „skupinou plynů“ určený rozsah Wobbeho čísla v rámci dané kategorie;
- 11) „Wobbeho číslem“ ukazatel záměnnosti plynných paliv používaný k porovnání spalovacího výkonu plynných paliv různých složení u daného spotřebiče;
- 12) „kategorií spotřebiče“ identifikace kategorií plynů a/nebo skupin plynů, k jejichž bezpečnému spalování a při požadované úrovni výkonnosti je spotřebič navržen, jak uvádí označení kategorie spotřebiče stanovené prostřednictvím CEN;
- 13) „dodáním spotřebičů na trh“ dodání spotřebičů k distribuci nebo použití na trhu Unie v rámci obchodní činnosti, ať už za úplaty nebo bezplatně;
- 14) „dodáním vybavení na trh“ dodání vybavení pro obchodní použití k distribuci na trhu Unie za účelem zabudování do spotřebiče nebo tvořícího součást takového spotřebiče, ať už za úplaty nebo bezplatně;
- 15) „energetickou účinností“ poměr výstupního výkonu spotřebiče k vstupní energii;
- 16) „uvedením na trh“ první dodání spotřebiče nebo vybavení na trh Unie;
- 17) „uvedením do provozu“ první použití spotřebiče nebo jeho první použití pro vlastní účely výrobce;
- 18) „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba, která vyrábí spotřebič nebo vybavení nebo která si takový spotřebič nebo vybavení nechává navrhnout nebo vyrobit a která uvedený výrobek uvádí na trh pod svým jménem nebo ochrannou známkou;
- 19) „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která byla písemně zplnomocněna výrobcem, aby jednala jeho jménem při plnění konkrétních úkolů;
- 20) „dovozcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která uvádí na trh Unie spotřebič nebo vybavení ze třetí země;
- 21) „distributorem“ fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, kromě výrobce či dovozce, která spotřebič nebo vybavení dodává na trh;
- 22) „hospodářskými subjekty“ výrobce, zplnomocněný zástupce, dovozce a distributor;
- 23) „technickou specifikací“ dokument, který předepisuje technické požadavky, které mají spotřebič nebo vybavení splňovat;
- 24) „harmonizovanou normou“ harmonizovaná norma ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1025/2012;

- 25) „akreditací“ akreditace stanovená v čl. 2 odst. 10 nařízení (ES) č. 765/2008;
- 26) „vnitrostátním akreditačním orgánem“ vnitrostátní akreditační orgán ve smyslu čl. 2 odst. 11 nařízení (ES) č. 765/2008;
- 27) „posouzením shody“ postup, kterým se prokazuje, zda byly splněny základní bezpečnostní požadavky týkající se spotřebiče nebo vybavení stanovené tímto nařízením;
- 28) „subjektem posuzování shody“ subjekt, který vykonává činnosti posuzování shody, včetně kalibrace, zkoušení, certifikace a kontroly;
- 29) „stažením z oběhu“ opatření, jehož cílem je navrácení spotřebiče, který byl již dodán koncovému uživateli;
- 30) „stažením z trhu“ opatření, jehož cílem je zabránit, aby byly spotřebič nebo vybavení, které se nachází v dodavatelském řetězci, dodávány na trh;
- 31) „označením CE“ označení, kterým výrobce vyjadřuje, že spotřebič je v souladu s příslušnými požadavky stanovenými v harmonizačních právních předpisech Unie, které upravují jeho připojování;
- 32) „harmonizačními právními předpisy Unie“ veškeré právní předpisy Unie harmonizující podmínky pro uvádění výrobků na trh.

Článek 3

Dodávání na trh a uvádění do provozu

- 1) Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby spotřebiče mohly být dodávány na trh a uváděny do provozu pouze tehdy, pokud splňují požadavky tohoto nařízení.
- 2) Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby vybavení mohlo být dodáváno na trh pouze tehdy, pokud splňuje požadavky tohoto nařízení.
- 3) Tímto nařízením není dotčeno oprávnění členských států klást takové požadavky, jež mohou považovat za nezbytné k zajištění ochrany osob, domácích zvířat a majetku při běžném používání spotřebičů, za předpokladu, že to neznamená změnu těchto spotřebičů.

Článek 4

Podmínky dodávky plynu

- 1) Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům druhy plynů a odpovídající vstupní tlaky plyných paliv používaných na svém území a včas jim sdělí jakékoli jejich změny v souladu s požadavky stanovenými v příloze II.
- 2) Komise zajistí, aby tyto informace byly zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Základní požadavky

Spotřebiče a vybavení musí splňovat základní požadavky stanovené v příloze I, které se na ně vztahují.

Článek 6

Volný pohyb

- 1) Členské státy nesmí, z důvodů týkajících se hledisek, na která se toto nařízení vztahuje, zakazovat, omezovat nebo bránit dodávání na trh a uvádění do provozu spotřebičů, které jsou v souladu s tímto nařízením.
- 2) Členské státy nesmí, z důvodů týkajících se rizik, na která se toto nařízení vztahuje, zakazovat, omezovat nebo bránit dodávání na trh vybavení, které je v souladu s tímto nařízením.
- 3) Tímto nařízením není dotčena povinnost členských států stanovit v souladu se směrnicemi 2009/28/ES, 2010/31/EU a 2012/27/EU opatření týkající se podpory využívání energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti budov. Tato opatření musí být slučitelná se Smlouvou.

KAPITOLA II

POVINNOSTI HOSPODÁŘSKÝCH SUBJEKTŮ

Článek 7 [Článek R2 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Povinnosti výrobců

- 1) Při uvádění spotřebičů nebo vybavení na trh musí výrobci zajistit, aby tyto výrobky byly navrhovány a vyrobeny v souladu se základními požadavky stanovenými v příloze I.
- 2) Výrobci spotřebičů nebo vybavení vyhotoví technickou dokumentaci uvedenou v příloze III a provedou nebo si nechají provést postup posouzení shody uvedený v článku 14.

Byl-li soulad spotřebiče s příslušnými požadavky prokázán postupem uvedeným v prvním pododstavci, vypracují výrobci EU prohlášení o shodě a připojí označení CE.

Byl-li soulad vybavení s příslušnými požadavky prokázán postupem uvedeným v prvním pododstavci, vypracují výrobci osvědčení o shodě vybavení.
- 3) Výrobci uchovávají technickou dokumentaci a EU prohlášení o shodě po dobu deseti let po uvedení spotřebiče na trh.

Výrobci uchovávají technickou dokumentaci a osvědčení o shodě vybavení po dobu deseti let po uvedení vybavení na trh.
- 4) Výrobci zajistí, aby se používaly postupy, díky kterým sériová výroba zůstane v souladu s požadavky. Je třeba patřičně přihlídnout ke změnám návrhu nebo

parametrů spotřebiče nebo vybavení a změnám harmonizovaných norem nebo ostatních technických specifikací, na jejichž základě se prohlašuje shoda spotřebiče nebo vybavení.

Výrobci ve všech případech, kdy to je považováno za vhodné vzhledem k rizikům, které spotřebič nebo vybavení představuje, provádějí za účelem ochrany zdraví a bezpečnosti spotřebitelů a ostatních koncových uživatelů zkoušky vzorků spotřebiče uváděného na trh, provádějí šetření a případně vedou knihy stížností, nevyhovujících spotřebičů a vybavení a stažení těchto spotřebičů z oběhu a průběžně o všech těchto kontrolách informují distributory.

- 5) Výrobci zajistí, aby byl na jejich spotřebičích uveden typ, série nebo sériové číslo nebo jakýkoli jiný prvek umožňující jejich identifikaci.

V případech, kdy to velikost nebo povaha spotřebiče nebo vybavení neumožňuje, výrobci zajistí, aby byly požadované informace uvedeny na obalu.

- 6) Výrobci uvádějí své jméno, svou zapsanou obchodní firmu nebo zapsanou ochrannou známku a poštovní adresu, na níž je lze kontaktovat, na spotřebiči, nebo není-li to možné, na jeho obalu a v instrukcích přiložených ke spotřebiči. Adresa musí uvádět jediné místo, na kterém lze výrobce kontaktovat. Kontaktní údaje se uvádějí v jazyce, kterému spotřebitelé a ostatní uživatelé a orgány dozoru nad trhem určené dotčeným členským státem snadno rozumějí.

Výrobci uvádějí své jméno, svou zapsanou obchodní firmu nebo zapsanou ochrannou známku a poštovní adresu, na níž je lze kontaktovat, na vybavení, nebo není-li to možné, na jeho obalu a v návodech přiložených k vybavení. Adresa musí uvádět jediné místo, na kterém lze výrobce kontaktovat.

- 7) Výrobci zajistí, aby byly ke spotřebiči přiloženy v souladu s rozhodnutím příslušného členského státu instrukce podle bodu 1.5 přílohy I a bezpečnostní informace v jazyce, kterému spotřebitelé a ostatní koncoví uživatelé snadno rozumějí. Tyto instrukce a bezpečnostní informace musí být jasné, srozumitelné a pochopitelné.

Výrobci zajistí, aby bylo k vybavení přiloženo osvědčení o shodě vybavení obsahující mimo jiné návody k zabudování nebo montáži, seřízení, provozu a údržbě podle přílohy I bodu 1.7, v jazyce, kterému výrobci spotřebičů snadno rozumí. Tyto instrukce musí být jasné, srozumitelné a pochopitelné.

- 8) Výrobci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že spotřebič nebo vybavení, které uvedli na trh, není v souladu s tímto nařízením, přijmou okamžitě nezbytná nápravná opatření k uvedení spotřebiče nebo vybavení do souladu, nebo je případně stáhnou z trhu nebo z oběhu. Dále pokud spotřebič nebo vybavení představuje riziko, výrobci neprodleně informují o této skutečnosti příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž spotřebič nebo vybavení dodali na trh, a uvedou podrobnosti zejména o nesouladu a o přijatých nápravných opatřeních.

- 9) Výrobci předloží příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody spotřebiče nebo vybavení s tímto nařízením v jazyce, kterému tento orgán snadno rozumí. Tyto informace a dokumentace mohou být poskytnuty v papírové nebo elektronické podobě. Spolupracují s tímto orgánem na jeho žádost při činnostech, jejichž cílem je vyloučit rizika vyvolaná spotřebiči nebo vybavením, které uvedli na trh.

Zplnomocnění zástupci

- 1) Výrobce může písemně jmenovat svého zplnomocněného zástupce.
Povinnosti stanovené v čl. 7 odst. 1 a vypracování technické dokumentace nesmí být součástí povinností zplnomocněného zástupce.
- 2) Zplnomocněný zástupce vykonává úkoly stanovené v plné moci, kterou obdržel od výrobce. Plná moc musí zplnomocněnému zástupci umožňovat alespoň:
 - a) uchovávat EU prohlášení o shodě a technickou dokumentaci pro potřeby vnitrostátních orgánů dozoru po dobu deseti let po uvedení spotřebiče na trh;
 - b) uchovávat osvědčení o shodě vybavení a technickou dokumentaci pro potřeby vnitrostátních orgánů dozoru po dobu deseti let po uvedení vybavení na trh;
 - c) podávat příslušným vnitrostátním orgánům na základě jejich odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody spotřebiče nebo vybavení;
 - d) spolupracovat s příslušnými vnitrostátními orgány na jejich žádost při činnostech, jejichž cílem je vyloučit rizika vyvolaná spotřebiči nebo vybavením, na které se vztahuje plná moc zplnomocněného zástupce.

Povinnosti dovozců

- 1) Dovožci uvádí na trh pouze spotřebiče a vybavení, které jsou v souladu s právními předpisy.
- 2) Před uvedením spotřebiče na trh dovožci zajistí, aby výrobce provedl příslušný postup posouzení shody podle článku 14. Zajistí, aby výrobce vypracoval technickou dokumentaci, aby spotřebič nesl označení CE, aby k němu byly přiloženy instrukce a bezpečnostní informace podle bodu 1.5 přílohy I a aby výrobce dodržel požadavky stanovené v čl. 7 odst. 5 a 6.

Před uvedením vybavení na trh dovožci zajistí, aby výrobce provedl příslušný postup posouzení shody podle článku 14. Zajistí, aby výrobce vypracoval technickou dokumentaci, aby bylo k vybavení přiloženo osvědčení o shodě vybavení obsahující mimo jiné návody k zabudování nebo montáži, seřízení, provozu a údržbě podle bodu 1.7 přílohy I a aby výrobce dodržel požadavky stanovené v čl. 7 odst. 5 a 6.

Domnívá-li se dovozce nebo má-li důvod se domnívat, že spotřebič nebo vybavení nejsou v souladu se základními požadavky uvedenými v příloze I, nesmí uvést spotřebič nebo vybavení na trh, dokud nebudou uvedeny do souladu. Pokud spotřebič nebo vybavení představuje riziko, informuje o tom dovozce výrobce, jakož i orgány dozoru nad trhem.
- 3) Dovožci uvádějí své jméno, svou zapsanou obchodní firmu nebo zapsanou ochrannou známku a poštovní adresu, na níž je lze kontaktovat, na spotřebiči, nebo není-li to možné, na jeho obalu a v návodech přiložených ke spotřebiči. Kontaktní údaje se uvádějí v jazyce, kterému spotřebitelé a ostatní koncoví uživatelé a orgány dozoru nad trhem určené dotčeným členským státem snadno rozumějí.

Dovozci uvádějí své jméno, svou zapsanou obchodní firmu nebo zapsanou ochrannou známku a poštovní adresu, na niž je lze kontaktovat, na vybavení, nebo není-li to možné, na jeho obalu. Kontaktní údaje se uvádějí v jazyce, kterému výrobci spotřebiče a orgány dozoru nad trhem určené dotčeným členským státem snadno rozumějí.

- 4) Dovozci zajistí, aby byly ke spotřebiči přiloženy v souladu s rozhodnutím příslušného členského státu instrukce podle bodu 1.5 přílohy I a bezpečnostní informace v jazyce, kterému spotřebitelé a ostatní koncoví uživatelé snadno rozumějí.

Dovozci zajistí, aby bylo k vybavení přiloženo v souladu s rozhodnutím příslušného členského státu osvědčení o shodě vybavení obsahující mimo jiné instrukce k zabudování nebo montáži, seřízení, provozu a údržbě podle přílohy I bodu 1.7, v jazyce, kterému výrobci spotřebičů snadno rozumí.

- 5) Dovozci zajistí, aby v době, kdy nesou za spotřebič nebo vybavení odpovědnost, skladovací a přepravní podmínky neohrožovaly jejich soulad s požadavky stanovenými v příloze I.
- 6) Dovozci ve všech případech, kdy to je považováno za vhodné vzhledem k rizikům, které spotřebič nebo vybavení představuje, provádějí za účelem ochrany zdraví a bezpečnosti uživatelů, na odůvodněnou žádost příslušných orgánů, zkoušky vzorků spotřebičů nebo vybavení uváděných na trh, provádějí šetření a případně vedou knihy stížností, nevyhovujících spotřebičů nebo vybavení a stažení těchto spotřebičů z oběhu a průběžně o všech těchto kontrolách informují distributory.
- 7) Dovozci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že spotřebič nebo vybavení, které uvedli na trh, není v souladu s tímto nařízením, přijmou okamžitě nápravná opatření k uvedení spotřebiče nebo vybavení do souladu, nebo je případně stáhnou z trhu nebo z oběhu. Pokud navíc spotřebič nebo vybavení představuje riziko, dovozci o tom neprodleně informují příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž spotřebič nebo vybavení dodávali na trh, a uvedou podrobnosti zejména o nesouladu a o přijatých nápravných opatřeních.
- 8) Dovozci po dobu deseti let po uvedení spotřebiče na trh uchovávají kopii EU prohlášení o shodě pro potřeby orgánů dozoru nad trhem a zaručují, že technická dokumentace může být těmto orgánům na požádání předložena.

Dovozci po dobu deseti let po uvedení vybavení na trh uchovávají kopii osvědčení o shodě vybavení pro potřeby orgánů dozoru nad trhem a zaručují, že technická dokumentace může být těmto orgánům na požádání předložena.
- 9) Dovozci předloží příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody spotřebiče nebo vybavení v jazyce, kterému tento orgán snadno rozumí. Tyto informace a dokumentace mohou být poskytnuty v papírové nebo elektronické podobě. Spolupracují s tímto orgánem na jeho žádost při činnostech, jejichž cílem je vyloučit rizika vyvolaná spotřebiči nebo vybavením, které uvedli na trh.

Povinnosti distributorů

- 1) Při dodávání spotřebiče nebo vybavení na trh distributoři jednají s náležitou péčí, pokud jde o požadavky tohoto nařízení.
- 2) Distributoři před dodáním spotřebiče na trh ověří, zda je označen požadovaným označením CE a zda jsou k němu přiloženy v souladu s rozhodnutím příslušného členského státu instrukce a bezpečnostní informace podle bodu 1.5 přílohy I v jazyce, kterému spotřebitelé a ostatní koncoví uživatelé v členském státě, v němž má být spotřebič dodán na trh, snadno rozumějí, a zda výrobce a dovozce splnili požadavky stanovené v čl. 7 odst. 5 a 6 a čl. 9 odst. 3.

Distributoři před dodáním vybavení na trh ověří, zda je k němu přiloženo osvědčení o shodě vybavení obsahující mimo jiné instrukce k zabudování nebo montáži, seřízení, provozu a údržbě podle bodu 1.7 přílohy I v jazyce, kterému výrobci spotřebičů snadno rozumějí, a zda výrobce a dovozce splnili požadavky stanovené v čl. 7 odst. 5 a 6 a čl. 9 odst. 3.

Domnívá-li se distributor nebo má-li důvod se domnívat, že spotřebič nebo vybavení nejsou v souladu se základními požadavky uvedenými v příloze I, nesmí dodat spotřebič nebo vybavení na trh, dokud nebudou uvedeny do souladu. Dále, pokud spotřebič nebo vybavení představuje riziko, informuje o tom distributor výrobce nebo dovozce, jakož i orgány dozoru nad trhem.

- 3) Distributoři zajistí, aby v době, kdy nesou za spotřebič nebo vybavení odpovědnost, skladovací a přepravní podmínky neohrožovaly jejich soulad se základními požadavky stanovenými v příloze I.
- 4) Distributoři, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že spotřebič nebo vybavení, které dodali na trh, nejsou v souladu s tímto nařízením, zajistí, aby byla přijata nezbytná nápravná opatření k uvedení spotřebiče do souladu, nebo je případně stáhnou z trhu nebo z oběhu. Pokud navíc spotřebič představuje riziko, distributoři o tom neprodleně informují příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž spotřebič dodávali na trh, a uvedou podrobnosti zejména o nesouladu a o přijatých nápravných opatřeních.
- 5) Distributoři předloží příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody spotřebiče nebo vybavení. Tyto informace a dokumentace mohou být poskytnuty v papírové nebo elektronické podobě. Spolupracují s tímto orgánem na jeho žádost při činnostech, jejichž cílem je vyloučit rizika vyvolaná spotřebičem nebo vybavením, které dodali na trh.

Případy, kdy se povinnosti výrobců vztahují na dovozce a distributory

Dovozce nebo distributor je pro účely tohoto nařízení považován za výrobce, na kterého se vztahují povinnosti výrobce podle článku 7, pokud uvede spotřebič nebo vybavení na trh pod svým jménem nebo ochrannou známkou nebo pokud upraví spotřebič nebo vybavení, jež byly na trh již uvedeny, takovým způsobem, který může ovlivnit jeho soulad s požadavky tohoto nařízení.

Identifikace hospodářských subjektů

Hospodářské subjekty musí na žádost orgánů dozoru nad trhem identifikovat:

- a) všechny hospodářské subjekty, které jim dodaly spotřebič nebo vybavení;
- b) všechny hospodářské subjekty, kterým dodaly spotřebič nebo vybavení.

Hospodářské subjekty musí být schopny poskytnout informace uvedené v prvním odstavci po dobu deseti let poté, co jim byly spotřebič nebo vybavení dodány, a po dobu deseti let poté, co spotřebič nebo vybavení dodaly.

KAPITOLA III

SHODA SPOTŘEBIČŮ A VYBAVENÍ

Článek 13 [Článek R8 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Předpoklad shody spotřebičů a vybavení

Předpokládá se, že spotřebiče a vybavení, které jsou ve shodě s harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly odkazy zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*, jsou ve shodě se základními požadavky, jichž se týkají tyto normy nebo jejich části, uvedenými v příloze I.

Článek 14

Postup posouzení shody pro spotřebiče a vybavení

- 1) Výrobce podrobí spotřebič nebo vybavení před jejich uvedením na trh postupu posouzení shody podle odstavce 2 nebo 3.
- 2) Shoda sériově vyráběných spotřebičů a vybavení s požadavky tohoto nařízení se osvědčuje prostřednictvím EU přezkoušení typu (modul B – výrobní typ) uvedeného v bodě 1 přílohy III, ve spojení s některým s těchto postupů posuzování shody, podle volby výrobce:
 - a) shoda s typem založená na interním řízení výroby a kontrolním zkoušení spotřebiče nebo vybavení v náhodně zvolených intervalech (modul C2), podle bodu 2 přílohy III;
 - b) shoda s typem založená na zabezpečení kvality výroby (modul D), podle bodu 3 přílohy III;
 - c) shoda s typem založená na zabezpečení jakosti spotřebiče nebo vybavení (modul E), podle bodu 4 přílohy III;
 - d) shoda s typem založená na ověřování spotřebiče nebo vybavení (modul F), podle bodu 5 přílohy III.
- 3) V případě kusové výroby spotřebiče nebo výroby v malých množstvích si může výrobce zvolit shodu na základě ověřování každého jednotlivého výrobku (Module G), podle bodu 6 přílohy III.

- 4) Po dokončení postupů uvedených v odst. 2 písm. a) až d) nebo v odstavci 3 výrobce připojí podle článku 18 na vyhovující spotřebiče označení CE a vypracuje EU prohlášení o shodě.
- Po dokončení postupů uvedených v odst. 2 písm. a) až d) vydá výrobce vybavení osvědčení o shodě vybavení.
- 5) Záznamy a korespondence týkající se posuzování shody spotřebiče nebo vybavení se vypracují v úředním jazyce nebo úředních jazycích členského státu, ve kterém je oznámený subjekt provádějící tyto postupy uvedené v odstavcích 2 a 3 usazen, nebo v jazyce přijatém uvedeným subjektem.

Článek 15

EU prohlášení o shodě [Článek R10 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

- 1) EU prohlášení o shodě potvrzuje, že bylo prokázáno splnění základních požadavků uvedených v příloze I.
- 2) EU prohlášení o shodě je vypracováno podle vzoru uvedeného v příloze V a obsahuje prvky stanovené v příslušných postupech posuzování shody uvedených v příloze III a je stále aktualizováno. Je přeloženo do jazyka nebo jazyků požadovaných členským státem, v němž je spotřebič uváděn nebo dodáván na trh.
- 3) Pokud se na spotřebič vztahuje více než jeden akt Unie požadující EU prohlášení o shodě, vypracuje se pro všechny tyto akty Unie jediné EU prohlášení o shodě. Uvedené prohlášení obsahuje identifikaci dotčených aktů, včetně odkazů na zveřejnění.
- 4) Vypracováním EU prohlášení o shodě přebírá výrobce odpovědnost za soulad spotřebiče s požadavky tohoto nařízení.

Článek 16

Osvědčení o shodě vybavení

- 1) Osvědčení o shodě vybavení potvrzuje, že bylo prokázáno splnění příslušných základních požadavků uvedených v příloze I.
- 2) Osvědčení o shodě vybavení je vypracováno podle vzoru uvedeného v příloze VI. Aby se napomohlo splnění základních požadavků pro dokončené spotřebiče uvedených v příloze I, musí osvědčení o shodě vybavení uvádět charakteristiky vybavení a obsahovat pokyny ohledně jeho zabudování do spotřebiče nebo montáži, kterou se takový spotřebič vytvoří. Rovněž obsahuje prvky uvedené v příslušných postupech posuzování shody uvedených v příloze III a je průběžně aktualizováno. Musí být vypracováno v jazyce, kterému výrobcí spotřebičů snadno rozumí.
- 3) Osvědčení o shodě vybavení se připojí k vybavení.
- 4) Pokud se na vybavení vztahují jiné právní předpisy Unie, které se týkají jiných hledisek, která vyžadují označení CE, pak toto označení vyjadřuje, že se u dotčeného vybavení předpokládá shoda s ustanoveními uvedených jiných aktů. V tomto případě musí být v dokumentech, upozorněních nebo instrukcích požadovaných uvedenými akty a přiložených k vybavení uveden odkaz na zveřejnění uvedených aktů v *Úředním věstníku Evropské unie*.

- 5) Vypracováním osvědčení o vybavení shodě přebírá výrobce odpovědnost za soulad vybavení s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

Článek 17 [Článek R11 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Obecné zásady označení CE

Označení CE podléhá obecným zásadám uvedeným v článku 30 nařízení (ES) č. 765/2008.

Článek 18 [Článek R12 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Pravidla a podmínky pro připojování označení CE a nápisů

- 1) Označení CE a nápisy uvedené v příloze IV se viditelně, čitelně a nesmazatelně připojí ke spotřebiči nebo k jeho výrobnímu štítku.
- 2) Nápisy uvedené v bodě 2 přílohy IV se viditelně, čitelně a nesmazatelně připojí k vybavení nebo k jeho výrobnímu štítku, pokud jsou relevantní.
- 3) Označení CE a/nebo nápisy uvedené v příloze IV se připojí před uvedením spotřebiče nebo vybavení na trh.
- 4) Označení CE je doplněno identifikačním číslem oznámeného subjektu, který je zapojen do kontrolní fáze výroby spotřebiče.
- 5) Identifikační číslo oznámeného subjektu zapojeného do kontrolní fáze výroby se připojí na vybavení.
- 6) K označení CE a/nebo k identifikačnímu číslu uvedenému v odstavcích 4 a 5 může být připojena jakákoli jiná značka označující zvláštní riziko nebo použití.

KAPITOLA IV

OZNAMOVÁNÍ SUBJEKTŮ POSUZOVÁNÍ SHODY

Článek 19 [Článek R13 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Oznámení

Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům subjekty oprávněné provádět úkoly spojené s posouzením shody třetích stran podle článku 14.

Článek 20 [Článek R14 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Oznamující orgány

- 1) Členské státy určí oznamující orgán odpovědný za vytvoření a provádění nezbytných postupů pro posuzování a oznamování subjektů posuzování shody a za kontrolu oznámených subjektů, včetně souladu s článkem 24.
- 2) Členské státy mohou rozhodnout o tom, že posuzování a kontrolu uvedené v odstavci 1 provádí vnitrostátní akreditační orgán ve smyslu nařízení (ES) č. 765/2008 a v souladu s ním.
- 3) Pokud oznamující orgán přenese na subjekt, který není ústředním orgánem veřejné správy, provádění posouzení, oznámení nebo kontrolu uvedené v odstavci 1, nebo jej tímto úkolem jinak pověří, musí být tento subjekt právníckou osobou a musí obdobně

splňovat požadavky stanovené v čl. 21 odst. 1 až 6. Dále musí tento subjekt přijmout opatření, aby byla pokryta odpovědnost vyplývající z jeho činnosti.

- 4) Oznamující orgán nese za úkoly provedené subjektem uvedeným v odstavci 3 plnou odpovědnost.

Článek 21 [Článek R15 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Požadavky týkající se oznamujících orgánů

- 1) Oznamující orgán je zřízen takovým způsobem, aby nedocházelo k žádným střetům zájmů se subjekty posuzování shody.
- 2) Oznamující orgán je organizován a provozován tak, aby chránil objektivitu a nestrannost svých činností.
- 3) Oznamující orgán je organizován takovým způsobem, aby každé rozhodnutí o oznámení subjektu posuzování shody prováděly příslušné osoby, jiné než osoby provádějící posouzení.
- 4) Oznamující orgán nenabízí ani neposkytuje žádné činnosti, které provádějí subjekty posuzování shody, ani neposkytuje poradenské služby na komerčním či konkurenčním základě.
- 5) Oznamující orgán zachovává důvěrnost získaných informací.
- 6) Oznamující orgán má k dispozici dostatečný počet kvalifikovaných pracovníků, aby mohl řádně vykonávat své povinnosti.

Článek 22 [Článek R16 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Informační povinnost oznamujících orgánů

Členské státy informují Komisi o svých vnitrostátních postupech pro posuzování a oznamování subjektů posuzování shody a kontrolu oznámených subjektů a o veškerých změnách týkajících se těchto informací.

Komise tyto informace zveřejní.

Článek 23 [Článek R17 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Požadavky týkající se oznámených subjektů

- 1) Pro účely oznamování musí oznámený subjekt splňovat požadavky stanovené v odstavcích 2 až 11.
- 2) Subjekt posuzování shody je zřízen podle vnitrostátních právních předpisů členského státu a má právní subjektivitu.
- 3) Subjekt posuzování shody je třetí stranou nezávislou na organizaci nebo spotřebiči nebo vybavení, které posuzuje.

Za takovýto subjekt může být považován subjekt patřící k hospodářskému sdružení nebo profesnímu svazu zastupujícímu podniky, jež se podílejí na návrhu, výrobě, dodávání, montáži, používání nebo údržbě spotřebičů nebo vybavení, které tento subjekt posuzuje, pokud je prokázána jeho nezávislost a neexistence jakéhokoli střetu zájmů.

- 4) Subjekt posuzování shody, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za provádění úkolů v rámci posuzování shody nesmí být osobami, které navrhují, vyrábějí, dodávají, instalují, nakupují, vlastní, používají nebo udržují spotřebiče nebo vybavení, jež posuzují, a nesmí být ani zástupci jakékoli z těchto stran. To nevylučuje používání posuzovaných spotřebičů nebo vybavení, které jsou nezbytné pro činnost subjektu posuzování shody, ani používání takových spotřebičů nebo vybavení k osobním účelům.

Subjekt posuzování shody, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za provádění úkolů v rámci posuzování shody se nesmějí přímo podílet na návrhu, výrobě nebo konstrukci, uvádění na trh, instalaci, používání nebo údržbě těchto spotřebičů nebo vybavení, ani zastupovat strany, které se těmito činnostmi zabývají. Nesmějí provádět žádnou činnost, která by mohla ohrozit jejich nezávislý úsudek a nedotknutelnost ve vztahu k činnostem posuzování, k jejichž vykonávání jsou tyto osoby oznámeny. To platí zejména pro poradenské služby.

Subjekt posuzování shody musí zaručit, že činnosti jeho poboček nebo subdodavatelů neohrožují důvěrnost, objektivitu a nestrannost jeho činností posuzování shody.

- 5) Subjekt posuzování shody a jeho pracovníci provádějí posuzování shody na nejvyšší úrovni profesionální důvěryhodnosti a požadované technické způsobilosti v konkrétní oblasti a nesmějí být vystaveni žádným tlakům a podnětům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky jejich posuzování shody, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které mají na výsledcích těchto činností zájem.
- 6) Subjekt posuzování shody musí být schopen provádět všechny úkoly v rámci posuzování shody, které tomuto subjektu ukládá příloha II a pro něž byl oznámen, ať již tyto úkoly provádí subjekt posuzování shody sám, nebo jsou prováděny jeho jménem a na jeho odpovědnost.

Subjekt posuzování shody musí mít k dispozici vždy, pro každý postup posuzování shody a pro každý druh nebo kategorii spotřebičů nebo vybavení, pro něž je oznámen, potřebné:

- a) pracovníky s odbornými znalostmi a dostatečnými zkušenostmi potřebnými k plnění úkolů souvisejících s posuzováním shody;
- b) popisy postupů, podle nichž je posuzování shody prováděno a jež zajišťují průhlednost těchto postupů a možnost jejich znovuzahájení; musí uplatňovat náležitou politiku a postupy pro rozlišení mezi úkoly, jež vykonává jako oznámený subjekt, a další činností;
- c) postupy pro provádění činností, jež řádně zohledňují velikost, odvětví, strukturu podniků, míru složitosti technologie daného spotřebiče nebo vybavení a hromadný či sériový způsob jejich výroby.

Subjekt posuzování shody musí mít prostředky nezbytné k řádnému provádění technických a administrativních úkolů spojených s posuzováním shody a musí mít přístup k veškerému potřebnému vybavení nebo zařízení.

- 7) Pracovníci odpovědní za provádění činností spojených s posuzováním shody musí:
- a) mít přiměřené technické a odborné vzdělání týkající se všech činností spojených s posuzováním shody, pro které byl subjekt posuzování shody oznámen;

- b) mít uspokojivou znalost požadavků souvisejících s posuzováním, které provádějí, a odpovídající pravomoc toto posuzování provádět;
 - c) mít vhodné znalosti základních požadavků stanovených v příloze I, příslušných harmonizovaných norem a příslušných ustanovení harmonizačních právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů a rozumět jim;
 - d) být schopni vypracovávat osvědčení, protokoly a zprávy prokazující, že byla posouzení provedena.
- 8) Musí být zaručena nestrannost subjektu posuzování shody, jeho nejvyššího vedení a pracovníků odpovědných za provádění úkolů v rámci posuzování shody.
- Odměňování nejvyššího vedení a pracovníků subjektu posuzování shody odpovědných za provádění úkolů v rámci posuzování shody nezávisí na počtu provedených posouzení nebo na jejich výsledcích.
- 9) Subjekt posuzování shody uzavře pojištění odpovědnosti, pokud tuto odpovědnost nepřevzal stát v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo pokud není za posuzování shody přímo odpovědný sám členský stát.
- 10) Pracovníci subjektu posuzování shody jsou povinni zachovávat služební tajemství, s výjimkou styku s příslušnými správními orgány členského státu, v němž vykonávají svou činnost, pokud jde o veškeré informace, které získali při plnění svých povinností podle přílohy III nebo podle jakéhokoli ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterým se uvedená ustanovení provádí. Vlastnická práva jsou chráněna.
- 11) Subjekt posuzování shody se podílí na příslušných normalizačních činnostech a na činnostech koordinační skupiny oznámeného subjektu zřízené podle příslušných harmonizačních právních předpisů Unie nebo zajistí, aby byli jeho pracovníci odpovědní za provádění úkolů v rámci posuzování shody o těchto činnostech informováni, a používá jakožto všeobecné pokyny správní rozhodnutí a dokumenty, které jsou výsledkem práce této skupiny.

Článek 24 [Článek R18 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Předpoklad shody oznámených subjektů

Pokud subjekt posuzování shody prokáže, že splňuje kritéria stanovená příslušnými harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, předpokládá se, že splňuje požadavky stanovené v článku 23 v rozsahu, v němž se harmonizované normy na tyto požadavky vztahují.

Článek 25 [Článek R20 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Pobočky a subdodavatelé oznámených subjektů

- 1) Pokud oznámený subjekt zadá konkrétní úkoly týkající se posuzování shody subdodavateli nebo pobočce, zajistí, že subdodavatel nebo pobočka splňuje požadavky stanovené v článku 23, a informuje o tom oznamující orgán.
- 2) Oznámený subjekt nese plnou odpovědnost za úkoly provedené subdodavateli nebo pobočkami bez ohledu na to, kde jsou usazeny.
- 3) Činnosti lze zadat subdodavateli nebo pobočce pouze se souhlasem zákazníka.

- 4) Oznámený subjekt uchovává pro potřebu oznamujícího orgánu příslušné doklady týkající se posouzení kvalifikací subdodavatele nebo pobočky a práce provedené subdodavatelem nebo pobočkou podle přílohy III.

Článek 26 [Článek R22 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Žádost o oznámení

- 1) Subjekt posuzování shody podává žádost o oznámení oznamujícímu orgánu členského státu, v němž je usazen.
- 2) Součástí žádosti o oznámení je popis činností posuzování shody, modul nebo moduly posuzování shody a spotřebič nebo spotřebiče / vybavení, pro něž se subjekt prohlašuje za odborně způsobilý, jakož i osvědčení o akreditaci, pokud existuje, vydané vnitrostátním akreditačním orgánem, které potvrzuje, že subjekt posuzování shody splňuje požadavky stanovené v článku 23.
- 3) Nemůže-li dotčený subjekt posuzování shody předložit osvědčení o akreditaci, poskytne oznamujícímu orgánu veškeré doklady nezbytné k ověření, uznání a pravidelné kontrole jeho souladu s požadavky stanovenými v článku 23.

Článek 27 [Článek R23 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Postup oznamování

- 1) Oznamující orgány mohou oznámit pouze subjekty posuzování shody, které splňují požadavky stanovené v článku 23.
- 2) K oznámení Komisi a ostatním členským státům využijí elektronický nástroj pro oznamování vyvinutý a spravovaný Komisí.
- 3) Oznámení obsahuje veškeré podrobnosti o činnostech posuzování shody, modulu nebo modulech posuzování shody a dotčeném spotřebiči / dotčených spotřebičích nebo vybavení a příslušné osvědčení o způsobilosti.
- 4) Pokud se oznámení nezakládá na osvědčení o akreditaci uvedeném v čl. 26 odst. 2, poskytne oznamující orgán Komisi a ostatním členským státům podklady, které dokládají způsobilost subjektu posuzování shody, a informuje je o opatřeních, jež zajišťují, aby byl subjekt pravidelně kontrolován a i v budoucnu splňoval požadavky stanovené v článku 23.
- 5) Dotčený subjekt může provádět činnosti oznámeného subjektu, pouze pokud Komise nebo ostatní členské státy proti tomu nevznesly námitky do dvou týdnů po oznámení, pokud se použije osvědčení o akreditaci, nebo do dvou měsíců po oznámení, pokud se akreditace nepoužije.
Pouze takový subjekt se pro účely tohoto nařízení považuje za oznámený subjekt.
- 6) Komisi a ostatním členským státům se oznámí jakékoli následné významné změny týkající se oznámení.

Článek 28 [Článek R24 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Identifikační čísla a seznamy oznámených subjektů

- 1) Komise oznámenému subjektu přidělí identifikační číslo.
Přidělí mu jediné číslo i v případě, že je subjekt oznámen podle několika aktů Unie.

- 2) Komise zveřejní seznam oznámených subjektů podle tohoto nařízení, včetně identifikačních čísel, která jim byla přidělena, a činností, pro něž byly oznámeny.
Komise zajistí, aby tento seznam byl aktualizován.

Článek 29 [Článek R25 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Změny v oznámeních

- 1) Pokud oznamující orgán zjistí nebo je upozorněn na to, že oznámený subjekt již nesplňuje požadavky stanovené v článku 23 nebo neplní své povinnosti, případně omezí, pozastaví nebo odvolá oznámení podle toho, jak je neplnění těchto požadavků nebo povinností závažné. Informuje o tom neprodleně Komisi a ostatní členské státy.
- 2) V případě omezení, pozastavení nebo odvolání oznámení nebo v případě, že oznámený subjekt ukončil svou činnost, podnikne dotčený oznamující členský stát příslušné kroky a zajistí, aby byly podklady týkající se tohoto subjektu buď zpracovány jiným oznámeným subjektem, nebo aby byly k dispozici příslušným oznamujícím orgánům a orgánům dozoru nad trhem na vyžádání.

Článek 30 [Článek R26 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Zpochybnění způsobilosti oznámených subjektů

- 1) Komise vyšetří všechny případy, v nichž má pochybnosti nebo je upozorněna na pochybnosti o způsobilosti oznámeného subjektu nebo o tom, zda oznámený subjekt nadále splňuje požadavky a povinnosti, které jsou mu uloženy.
- 2) Oznamující členský stát předloží Komisi na vyžádání všechny informace týkající se odůvodnění oznámení nebo toho, že je dotčený oznámený subjekt nadále způsobilý.
- 3) Komise zajistí, aby se se všemi citlivými informacemi získanými v průběhu tohoto šetření nakládalo jako s důvěrnými.
- 4) Pokud Komise zjistí, že oznámený subjekt nesplňuje nebo přestal splňovat požadavky pro své oznámení, přijme prováděcí akt vyžadující, aby oznamující členský stát přijal nezbytná nápravná opatření, včetně případného odvolání oznámení.

Prováděcí akt uvedený v prvním odstavci se přijme poradním postupem uvedeným v čl. 36 odst. 2.

Článek 31 [Článek R27 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Povinnosti týkající se činnosti oznámených subjektů

- 1) Oznámené subjekty provádějí posuzování shody v souladu s postupy posuzování shody stanovenými v příloze III.
- 2) Posuzování shody se provádí přiměřeným způsobem, aby se zabránilo přílišnému zatížení hospodářských subjektů.

Subjekty posuzování shody při výkonu své činnosti řádně zohlední velikost a strukturu podniku, odvětví, v němž působí, míru složitosti dané technologie spotřebiče nebo vybavení a hromadnou nebo sériovou povahu výrobního procesu.

Tyto subjekty musí ovšem dodržovat míru přísnosti a úroveň ochrany, jež jsou vyžadovány, aby byly spotřebiči nebo vybavení v souladu s ustanoveními tohoto nařízení.

- 3) Pokud oznámený subjekt zjistí, že výrobce nesplňuje základní požadavky stanovené v příloze I nebo v odpovídajících harmonizovaných normách nebo ostatních technických specifikacích, požádá výrobce, aby přijal vhodná nápravná opatření, a nevydá osvědčení o shodě.
- 4) Pokud v průběhu kontroly shody po vydání osvědčení oznámený subjekt zjistí, že spotřebič nebo vybavení již nesplňuje požadavky, požádá výrobce, aby přijal vhodná nápravná opatření, a v případě nutnosti může platnost osvědčení pozastavit nebo osvědčení odejmout.
- 5) Pokud výrobce nepřijme nápravná opatření nebo pokud tato opatření nemají požadovaný účinek, oznámený subjekt omezí nebo pozastaví platnost příslušných osvědčení nebo případně tato osvědčení odejme.

Článek 32

Odvolání proti rozhodnutím oznámených subjektů

Členské státy zajistí, aby bylo možné se proti rozhodnutím oznámených subjektů odvolat.

Článek 33 [Článek R28 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Informační povinnost oznámených subjektů

- 1) Oznámené subjekty informují oznamující orgán:
 - a) o veškerých zamítnutích, omezeních, pozastaveních nebo odejmutích osvědčení;
 - b) o všech okolnostech majících vliv na rozsah nebo podmínky oznámení;
 - c) o všech žádostech o informace o provedených činnostech posuzování shody, které obdržely od orgánů dozoru nad trhem;
 - d) na vyžádání o činnostech posuzování shody provedených v rámci působnosti jejich oznámení a o jakýchkoli jiných provedených činnostech, včetně přeshraničních činností a zadávání subdodávek.
- 2) Oznámené subjekty poskytnou ostatním oznámeným subjektům podle tohoto nařízení, které provádějí obdobné činnosti posuzování shody a zabývají se stejnými spotřebiči nebo vybavením, příslušné informace o otázkách týkajících se negativních, a na žádost pozitivních výsledků posuzování shody.

Článek 34 [Článek R29 rozhodnutí č. 768/2008/ES]

Výměny zkušeností

Komise organizuje výměnu zkušeností mezi příslušnými vnitrostátními orgány členských států, které provádějí politiku oznamování.

Koordinace oznámených subjektů

Komise zajistí zavedení a řádné provádění vhodné koordinace a spolupráce mezi subjekty oznámenými podle tohoto nařízení ve formě odvětvových skupin nebo skupin oznámených subjektů.

Členské státy zajistí účast jimi oznámených subjektů na práci těchto skupin, a to přímo nebo prostřednictvím určených zástupců.

KAPITOLA V

POSTUP PROJEDNÁVÁNÍ VE VÝBORU

Článek 36

Postup projednávání ve výboru

- 1) Komisi je nápomocen Výbor pro spotřebiče plyných paliv. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
- 2) Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 37

Změny příloh

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38 týkající se změn obsahu a formy sdělení členských států o podmínkách dodávky plynu používaných na jejich území, které jsou stanoveny v příloze II, aby mohlo být přihlédnuto k technickému vývoji, pokud jde o podmínky dodávky plynu.

Článek 38

Výkon přenesené pravomoci

- 1) Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
- 2) Přenesení pravomocí uvedené v článku 37 je svěřeno na dobu neurčitou.
- 3) Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedené v článku 37 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
- 4) Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
- 5) Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 37 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament a Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

KAPITOLA VI

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 39

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení hospodářskými subjekty a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich prosazování. Tato pravidla mohou zahrnovat trestní sankce za závažná porušení.

Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy o těchto ustanoveních uvědomí Komisi nejpozději do [3 měsíců před datem použitelnosti tohoto nařízení] a neprodleně ji uvědomí o veškerých pozdějších změnách, které se jich dotýkají.

Článek 40

Přechodná ustanovení

- 1) Členské státy nesmí bránit dodávání na trh nebo uvádění do provozu spotřebičů, na které se vztahuje směrnice 2009/142/ES, jež jsou s uvedenou směrnicí ve shodě a byly uvedeny na trh před [datum uvedené v čl. 42 odst. 2].
- 2) Členské státy nesmí bránit dodávání na trh vybavení, na která se vztahuje směrnice 2009/142/ES, jež jsou s uvedenou směrnicí ve shodě a byla uvedena na trh před [datum uvedené v čl. 42 odst. 2].

Článek 41

Zrušení

Směrnice 2009/142/ES se zrušuje od [datum uvedené v čl. 42 odst. 2].

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou stanovenou v příloze VII.

Článek 42

Vstup v platnost a použitelnost

- 1) Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- 2) Použije se od [dva roky od vstupu v platnost].
- 3) Odchylně od odstavce 2 se články 19 až 35 použijí od *[šest měsíců od vstupu v platnost]*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*